УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
Одинокий Український Католицький Тижневик у Канаді.
Виходить у Вівторок у Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
Ukrainian News Publishers Limited
10012-109 St., Edmonton, Alta.
Phone 25708

Vol. XVI. — No. 11. Edmonton, Alberta, Tuesday, March 16, 1943. Едмонтон, Алберта, вівторок, 16. березня, 1943. Число 11. Рік XVI.

Червоні Взяли Вязму. Тяжкі Бої на Вулицях Харкова

Російський фронт представляє дві відмінні картини. На середущім фронті веде офензиву червона армія. В Україні і в донецькім басейні ведуть Німці.

Російська офензива. Занявши Ржев і Гзацк, советська армія звернула свою силу на Вязму, 130 миль на захід від Москви. Червоні посувалися на Вязму з півночі, сходу й південного сходу. В пятницю Німці проголосили, що вони залишили Вязму, знищивши попередньо все, що мало військову вартість. З будинків у середині міста залишили тільки церкву і два шпиталі. В кілька годин потім відступ Німців потвердило московське звідомлення. Комунікат подав, що Німці ограбили Вязму і знищили всі культурні інституції та історичні памятки.

Далі на північ червоні війська атакували цілий тиждень німецькі позиції перед Старою Русою над Ільменським озером, однак при кінці тижня бої там припинилися.

Заняття Вязми дало Червоній армії змогу переслідувати відступаючих Німців здовж дороги до Смоленська останньої важної німецької бази в середущій Росії. Червоні посуваються тепер у сторону залізничого вузла Дурново, 50 миль від Смоленська. Далі на південний схід Німці з усіх сил стараються вдержати місто Орел. Останні донесення говорять, що бої коло Орла припинилися.

Німецька офензива на півдні. Інакше справа мається в Україні й почасти в донецькім басейні, де Німці ведуть офензиву.

При кінці лютого був час, коли Німцям грозила велика мілітарна катастрофа. Советська армія підійшла на 35 миль до Дніпра і загрозила відрізанням півміліонової німецької армії над Озівським морем. Німецька начальна командра поробила тоді зарядження, які вказують, що у проводі армії стали здібніші ґенерали як ті, що кермували відворотом знад Дону. Передовсім не стало самого Гітлера, як про це ходили чутки в Лондоні. Німецька начальна команда кинула на фронт свіжу армію з 300,000 до 375,000 війська, з чого 8 механізованих дивізій, і велику силу літаків. Не зважаючи на весняні болота, Німці відразу перейшли до контрофензиви, заняли ряд залізничих осередків, дійшли до середущого Донця, а потім ударили на Харків. Так російська армія потерпіла поважну невдачу в Донеччині, а ворог відзискав сотню миль території, з якої був прогнаний. Москва каже, що її сили в донецькім басейні менші як сили націстів, з чого вносять, що советське командування відкликало певне число дивізій на фронт перед Смоленськ.

Посунувшися вперед у Донеччині, Німці вдарили потім на Харків. Почалася велика битва, яка треває по нинішній день. Советське радіо три рази ствердило на протязі двох днів, що ворог має більші сили як червона армія, і що положення стало критичне. В суботу подали з Москви, що битва ведеться десь на захід від Харкова і червона армія дістала наказ боротися до останнього, а не дати Харкова. Німецька команда подала того самого дня, що її війська заняли головну залізничу стацію в Харкові, північну й західню частину міста і вдерлися на Червону площу в середині міста. Советські війська тримаються в полудневій частині міста. З Москви нема на це потвердження. Обі сторони згідно стверджують, що битва є дуже люта й рівняється щодо того з боями в Сталінграді. На північний захід від Харкова Німці мали заняти міста Ахтирка і Гайворон.

На Кавказі советські війська систематично викидають Німців з позицій над рікою Кубань.

ОСТАННІ ВІСТИ

В неділю німецька начальна команда повідомила в надзвичайнім комунікаті про відобрання Харкова. Москва видала звичайний комунікат, в якому подала кількома словами, що тяжка битва продовжається "в районі Харкова." У звязку з цим советська преса знову піднесла клич за другим фронтом у західній Европі.

Це другий раз Німці в Харкові. Перший раз заняли його 24 жовтня, 1941. Советська армія відобрала Харків 25. лютого, 1943.

Значіння Харкова полягає в тому, що він є випадовою брамою для офензив обох сторін. Харків є великим залізнодорожним осередком для всього полудня. По його упадку загрожений цілий донецький басейн. Воєнні обсерватори кажуть, що німецька армія дала доказ страшної сили і советська армія може мати з нею тяжкий час, як прийде літо.

НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ЗЛОЖЕНО ДОТЕПЕР $4,325,025

Головна канцелярія Канадійського Червоного Хреста в Торонті оповістила, що до минулої пятниці канадійське населення зложило $4,325,025 на Червоний Хрест.

Онтеріо $1,859,642, Квебек $1,410,355, Принс Едвард Айленд $60,000, Нова Скошія $103,538, Ню Бронсвик $41,932, Манітоба $202,877, Саскачеван $95,000, Алберта 126,000, Бр. Колумбія $425,481.

Квота виносить $10,000,000.

ІДЕН У ВАШИНГТОНІ

Буде обговорювати плян тіснішої співпраці між аліянтами.

До Вашингтону прибув у пятницю британський міністер заграничних справ Іден. У розмовах з президентом Розвелтом і його урядом Іден буде старатися знайти способи тіснішої співпраці між союзними державами, щоб приспішити побіду й завести справедливий мир. Він висловить британський погляд на справу політичних відносин між Британією, Зединеними Державами, Росією та іншими союзниками.

Іден схоче отверто обговорити та вирішити такі справи, як можливість конфлікту між Америкою і Британією в справі повоєнної цивільної авіяції, яка вже викликала небажані промови в парляментах Америки й Англії. Іншою справою буде проблема прохарчування й загосподарення Европи, щоб не допустити до повоєнного хаосу.

Іден сподівається побачитись з советським амбасадором Літвіновим і мадам Чен Кай Шек, жінкою провідника Китаю. Іден має в пляні відвідати Оттаву, але дати ще не означено.

ЛІТАКИ ЗНИЩИЛИ ДОТЕПЕР 2,000 НІМЕЦЬКИХ ФАБРИК

Британський міністер летунства Арчибалд сказав, що в минулому році аліянтські літаки знищили 2,000 німецьких воєнних фабрик, а один міліон Німців потратили доми підчас британських рейдів на німецькі міста. Тільки в перших десяти днях березня британські й канадійські летуни скинули 4,000 тон бомб над Европою, а в лютім 10,000 тон.

Арчибалд підсумував втрати в африканській війні ось так:

В битві за Єгипет і Лібію — Німці втратили 1,477 літаків, Британці 345.

У битві за Тунісію — Німці втратили 765, американсько-британська воздушна фльота 392.

Разом аліянти втратили 375, ворог 2,244.

АЛІЯНТИ ЗНОВ ЗАТОПИЛИ ПОЛОВИНУ ЯПОНСЬКОГО КОНВОЮ

З аліянтської воєнної кватири в Австралії подають, що аліянтські літаки затопили два японські кораблі і два ушкодили з конвою, який плив на північ від Нової Ґвінеї. Японці громадять кораблі також на північний захід від Австралії.

ПРОМОВА ҐЕН. ЖІРО

Голова французького уряду в північній Африці ґен. Жіро виголосив у неділю промову через радіо, в якій сказав, що французький нарід самий вибере собі такий уряд по звільненню Франції, який захоче. Буде привернений парлямент і проголошена рівність, бо без рівности нема правдивої свободи. Жіро сказав, що він уважає себе не провідником, а слугою францускої нації і закликав ґен. де Ґоля до співпраці.

Два дні перед промовою Жіро. Деґоль зажадав, щоб північну Африку передати під його правління.

Цікава Заява Американського Амбасадора в Москві

СОВЕТСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ НЕ ПОІНФОРМОВАНЕ ПРО ПОМІЧ АМЕРИКИ ДЛЯ РОСІЇ. — ВАШИНҐТОН ЗАПЕРЕЧИВ.

Американський амбасадор в Москві, адмірал В. Стендлі, зробив явний закид советському урядові, що він нарочно укриває перед російським населенням американську воєнну поміч Росії і воно про неї нічого не знає.

Цей закид він зробив на пресовій конференції американських і британських кореспондентів. Амбасадор сказав, що американський конгрес (який ухвалив цю поміч) є "великодушний і шляхотний, але коли ви надаєте цьому вражіння, що його поміч нічого не значить, то це вже інше діло. Я старанно слідив у російській пресі, чи не знайду потвердження, що вони дістають матеріяльну поміч від Америки — говорив Стендлі— але мені не вдалося знайти його. Отже нема сумніву, що Совети стараються створити враження заграницею як також у себе дома, що вони самі одні ведуть війну" — сказав Стендлі.

Далі амбасадор говорив, що російський уряд не змінив своеї політики і далі тримає аліянтів непоінформованими про свої мілітарні пляни. Нема також замітної зміни в поведенні Росії щодо обміну інформацій про ведення війни.

Ця заява викликала сензацію в світі. Про взаємини між Злученими Державами і Росією заговорила і британська преса, закинувши, що в Злучених Державах є "сто разів більше проти-російських почувань, як в Анґлії". (Менчестер Ґардіян).

Урядуючий міністер заграничних справ у Вашингтоні Сомнер Велс заявив по появі інтервю амбасадора, що Стендлі не дістав доручення з Вашингтону так говорити. Зокрема заперечив його сензаційний закид, що советський уряд укриває перед населенням воєнну поміч для Росії.

Появилися здогади, чи Стенлі буде відкликаний з Москви за свою шорстку мову. Але згодом подали, що адмірал буде мати конференцію зі Сталіном, на якій постарається прояснити ґудзовату проблему взаємовідносин між Росією й Америкою, яку використовує націстична пропаґанда на шкоду Обєднаних Держав.

Третього дня після заяви Стендлія советська преса оповістила розміри воєнної помочі Америки для Росії.

ПОЛЯКИ КЛОПОЧУТЬСЯ

А РОЗВЯЗКА ДЛЯ НИХ ГОТОВА В МОСКВІ

В Москві почала виходити польська комуністична ґазета "Вольна Польска" і в першім числі заявила, що її завданням є поборювати польські кола в Злучених Державах і в Англії, які мають імперіялістичні амбіції.

В редакційній статті намічує "Вольна Польска" між іншим ці цілі: 1. Обєднати тих Поляків у Советськім Союзі, які хочуть бачити демократичну Польщу вільну від національних упереджень, де селяни можуть користуватись землею (колективізація) і де не буде безробіття. 2. Забезпечити цілковиту кооперацію Польщі з Советським Союзом.

Часопис редаґує польська комуністка Ванда Василевска. Вона є членкинею найвищого совета (всесоюзного парляменту).

В Росії не друкують нічого, що не є згідне з політикою уряду. Отже польська комуністична ґазета заявляє ні меньше ні більше, лиш що будуча Польща буде советською союзною республикою в "найповнішій кооперації" з Советським Союзом. Точнісенько як Україна.

ПОЛЯКИ ТРІВОЖАТЬСЯ

Поява програми польських комуністів у Москві й напятнування ними польських кол в Англії і Злучених Державах як імперіялістів, налякало польські кола на еміграції, які — як відомо — орієнтуються на уряд Сікорського. Страх їх збільшила заява американського заступника президента, Волеса, який закликував до задоволяючого порозуміння між Росією й західніми демократіями.

Поляки побоюються, що в Росії може повстати польський комуністичний уряд, який можуть визнати Росія й демократичні держави. Польський амбасадор у Вашингтоні Цехановскі виступив з заявою, що комуністи зпід стягу "Вольна Польска" є советськими горожанами а тому й нема потреби висловляти польську урядову опінію в цій справі.

1,000 ТОН БОМБ НА ЕССЕН

Офензива союзних літаків проти Німеччини й окупованих країн треває 17 днів і ночей, однак не було сильнішого рейду від початку війни, як той, що його виконали британські, американські й канадійські летуни в пятницю в ночі на місто Ессен. В рейді взяли участь кілька сот бомбовиків. На той муніційний осередок скинено 1,000 тон бомб. Оповідають летуни, що дві велике експлозії кинули вогняний стовп на 1,000 стіп вгору й вони могли бачити заграву з голяндської границі, 125 миль від Ессен.

В міністерстві авіяції заявили, що рейд був більший від нападу в травні, коли також скинено 1,000 тон бомб на фабрики Крупа й інші предмети. Тоді зруйновано будинки на 450,000 акрів а 30,000 населення осталося без даху.

Німці відповідали сильним вогнем з артилерії, через що з виправи не вернулося 23 бомбовики.

СУМЕРК ГІТЛЕРА У ЗВЯЗКУ ЗІ ЗМІНАМИ В НІМЕЦЬКІЙ АРМІЇ

Військові аліянтські кола в Лондоні мають інформацію, що в німецькій армії відбуваються основні зміни на найвищих командних становищах. Але найбільшою зміною буде те, що Гітлер усунеться або вже уступив на домагання ґенералів з верховного команданта армії на східнім фронті.

Інформації походять з дуже віродостойних джерел. Ці донесення кажуть, що саме тепер відбувається орґанізація найвищої команди для цілого російського фронту і командантом буде один з чотирьох маршалів: Валтер фон Бравхіч, Ерік фон Манштайн, Федор фон Бок або Людвік фон Кляйст. У той спосіб армія в гладкий спосіб позбудеться Гітлера, але однак задержить номінальну команду над усіма збройними силами Німеччини.

МУСОЛІНІ ВІДКЛИКАВ СВОЮ АРМІЮ З РОСІЇ

В пресі появилася вістка, що з російського фронту вертаються італійські дивізії на відпочинок в Італії. Поправді Мусоліні відкликав свою восьму армію для оборони Італії перед інвазією.

ВІСТИ З ДІЄЦЕЗІЇ

КОМУНІКАТ ЕПИСКОПСЬКОГО ОРДИНАРІЯТУ

Епископський Ординаріят проголошує:

1. Місяць **католицької преси** від 15. березня до 15. квітня.
2. Місяць квітень призначує на збірки на ціль місійного фонду Товариства ім. св. Йосафата.

Проситься всіх Всч. Отців і вірних доложити всіх зусиль, щоб у кожній церковній громаді (парохії) перевести щиру, інтензивну збірку на згадані цілі, та збірку переслати до адміністрацій наших часописів, а збірку на місійний фонд переслати до заряду Місійного Товариства, або до Епископської Канцелярії.

Від Епископського Ординаріяту.
11. березня, 1943 р.

НАСТУПИ РОМЕЛЯ В АФРИЦІ ВІДБИТІ

ПРОВОЛОКА НА РУКУ НІМЕЦЬКІЙ НАЧАЛЬНІЙ КОМАНДІ В ЕВРОПІ

На африканськім фронті запанував спокій від двох днів. Зловіща тишина може бути відпочинком армій перед новою битвою, а може перед новою офензивою аліянтів. Цілий минулий тиждень був дуже активний. Ромель чотири рази атакував танками і добірною піхотою позиції 8-ої британської армії перед лінією Марет, і всі наступи були відбиті.

Дрю Миделтон, кореспондент Ню Йорк Таймсу, пише з головної аліянтської кватири в північній Африці, що це є третя й найнебезпечніша акція Ромеля, який сильними наступами на 8-му британську армію старається зірвати пляни тої армії і тим способом опізнити офензиву аліянтів, які до 1-го червня мають викинути ворога з Африки та почати інвазію Европи.

Щоб удержатися в Африці, Ромель вживає всього тактичного сприту, який він набув у війні з Францією, а згодом у Лібії й Єгипті.

Його аліянтські противники ніколи не називають свого ворога "вони", а все "він". "Він" є проворний і винахідчивий офіцер, бо хоч припертий з усіх сторін на вузькім прибережнім поясі, вміє завдавати удари свому противникові й відкладати неминучий погром його армії.

Та мимо зусиль Ромеля очевидне є, що аліянтські армії стискають його щораз дужче і кінцевий погром німецько-італійських сил є лиш питанням часу. Однак кожний день проволоки є важний для начальної німецької команди в Европі. Кожний день вона використовує для скріплення своїх фортифікацій і приготування до великих битв, як прийде інвазія.

ЕСПАНІЯ ПРИҐОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ІНВАЗІЇ

З Лондону подають: Берлінське радіо подало вістку, що Санчос Мадас, член еспанської національної ради, заявив у неділю в своїй промові в Мадриді: "Еспанія мусить приготовлятися до ворожої інвазії. Її внутрішній, політичний і економічний стан мусить бути захоронений перед ворожими впливами з заграниці.

Сталін маршалом

Йосиф Сталін дістав військовий титул маршала Советського Союзу. У своєму приказі до армії з нагоди 25-ліття, Сталін ужив перший раз того титулу. Йосиф Сталін є комісарем (міністром) війни і начальним вождом армії. Титул надала йому президія найвищого совета (парляменту).

МАСОВІ ДЕЗЕРЦІЇ РУМУНІВ З ВІЙСЬКА

З Туреччини приходять вістки, що дезерції з армії в Румунії досягнули числа 40,000. Румунський уряд робить очайдушні заходи, аби спинити дезерції, як також саботажі. Між іншим грозить репресіями проти кревняків дезертирів і саботажистів.

Президент Розвелт обмежив платні до висоти $25,000. Тепер конгрес уневажнив президентське рішення і платні високих риб далі будуть іти в сотні тисяч долярів.

СНІГ ЗАСИПАВ СХІДНЮ КАНАДУ

В суботу й неділю, 6 і 7 березня, випав великий сніг в Онтеріо й Квебеку, наслідком чого потерпіла комунікація на залізницях, гостинцях і в містах. Найбільше потерпіли Монтреал і місто Квебек, де такої сніговії не було від 1900 року. Трамваї не ходили 12 годин а потяги спізнилися по 24 години. Тисячі робітників не могли дістатись домів і провели ніч у фабриках, інші в готелях або на залізничих стаціях. У містах не стало молока. Сніги засягнули полудневе Онтеріо, де також припинилася комунікація на гостинцях. Воєнна цензура позволила писати в пресі про цю східнє-канадійську пригоду щойно в середу.

ВТРАТИ БРИТІЙСЬКОЇ ФЛЬОТИ

Перший лорд адміраліції В. А. Александер оповістив у британськім парляменті, що від початку війни Британія втратила фльоту з 5 панцирників, 7 літаконосців, 25 кружляків, 94 протиторпедовців і 44 субмарин, крім того певне число помічних кружляків, корвет, міноносців і травлерів.

На місце втрачених панцирників Британія побудувала нові, побудувала майже таке саме число кружляків, а протиторпедовців і субмарин більше як стратила. Але людського життя не можна повернути. Погибші моряки стали ціною Англії, якою вона заплатила за безпеку своїх берегів.

ЧИ СЛІДУЮЧЕ ЧИСЛО ОСТАННЄ... ДЛЯ ВАС?

Повідомляємо всіх тих, що одержали **останнє упімнення,** що як вони не відновлять своеї передплати до 20-го березня (марта), то вже слідуючого числа Українських Вістей не одержать.

Викидати з лісти передплатників й опісля знов ставити їх на лісту — забирає багато праці й часу. Тому ще раз просимо Вас — **відновіть свою передплату в цім тижні.**

Японія радить Німцям замиритися з Росією

В авторитетних колах у Вашингтоні мають мати інформації, що Японія напирає на Гітлера, щоб він у якийсь спосіб старався замиритись з Росією і всю свою силу звернув проти аліянтів у західній Европі. В той спосіб Німці відтягнули б значні аліянтські сили з японського фронту. Але Гітлер у той сам час натискає на Японію, щоб вона заатакувала Росію на Сибірі, доказуючи, що Росію легко тоді буде розбити, і всі сили "осі" звернути проти Британії й Америки.

Японські й німецькі провідники не можуть особисто нараджуватись, як то роблять аліянтські. Перше, як Німці були на Кавказі, вдержували комунікацію через Азію. Тепер ця нагода відпала, кажуть у Вашингтоні.

ВІЙНА БУДЕ ДОВГА

Секретар американської фльоти Френк Накс остеріг, що війна потреває довго, а перемога буде коштувати багато труду й жертв.

Кажуть, що Гітлер зрікся начальної команди

З Туреччини прийшла вістка до Лондону, що Гітлер передав начальну команду над всіма збройними силами Німеччини тріюмвіратові зложеному з полевого маршала Кляйста, полевого маршала Ромеля й адмірала Деніца, який є начальним командантом фльоти.

Американських підсекретар стану Сомнер Велс сказав на пресовій конференції в Вашингтоні, що його департамент дістав непотверджену вістку, що Гітлер занедужав на нервовий розстрій.

ПОВОРОТ ЗИМИ

Після теплих днів до Едмонтону вернулася зима. У пятницю впало 6 цалів снігу, а студений вітер обнизив температуру до зера. Разом цеї зими впало в Едмонтоні 75 цалів снігу.

Морози не кидають і інших провінцій. В суботу було в Саскатуні —4, в Ріджайні —2, в Принс Алберт —15, у Вінніпеґу —18. У понеділок Едмонтон мав —15 степенів.

В ЦІМ МІСЯЦІ ЖЕРТВУИТЕ НА ЧЕРВОНИИ ХРЕСТ!

Hudson's Bay Company

Приязний Склеп для Ощадних Людей

З широкого світа

НАТИСКАЮТЬ, ЩОБ ЗВЕРТАТИ БІЛЬШУ УВАГУ НА ЯПОНІЮ

У Вашинґтоні, як подають деякі кореспонденти, ведеться тепер завзята дипльоматична боротьба, яка набрала особлившої ваги через акцію пані Чянґ Кай Шек. Іде про те, що є найважніше для Америки: знищити спершу Гітлера, чи не дати зросту в силу Японії. Дехто каже, що це Чорчил настоює на те, що Гітлер є ворог ч. 1, а це тому, що Німеччина є так близько Англії. Знову ж китайські та австралійські дипльомати натискають на австралійський уряд, а в першу чергу на президента Розвелта, а навіть понад його голову на ввесь американський народ, щоб Америка не легковажила боротьбу на Пацифіку та справу допомоги Китаєві, яку він повинен би діставати, беручи під увагу його пять років боротьби з Японією. Кажуть, що ця акція має певні успіхи, бо вже плянується більша офензива на Пацифіку, та що вже працюють над тим, як розвязати транспортові труднощі, щоб дати Китаєві більшу поміч.

Націстичні інтриґи на Балкані

Аби не дати Болгарії наблизитися до аліянтів, націсти удержують болгарський уряд і народ у стані постійного напруження пропаґандою про наміри Туреччини напасти на Болгарію.

Німеччина дала Болгарії певне число літаків, але не хоче дати значнішого числа, поки Болгарія не приступить до німецької кампанії проти Росії. Німеччина теж інтриґує між юґославським і болгарським урядом, так, що відносини між ними вічно напружені. Так само напружені відносини Болгарії до Італії.

Не маючи від Болгарії більшої військової користи, Німеччина визискує її маєтково, забираючи велику масу її рільних продуктів. Німці забирають до Німеччини болгарський тютюн, яйця, товщі, олії, сою, шкіри, вовну, овочі, вина, алькоголь і мінерали. Німецькі війська, розкватировані в Болгарії, живуть на болгарський кошт, плодами болгарської землі й праці.

Премієр Винстон Чорчил скоро приходить до здоровля, щасливо перебувши запалення легенів.

ДОЛЯ ТИХ, ЩО ДУМАЛИ ПРО ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ СОВЕТІВ

У польській і російській пресі, а тепер і в англійській пишеться багато про розстріляних у Советах при кінці грудня 1941 року польських соціялістів Генриха Ерліха й Віктора Альтера, що були активними оборонцями Варшави, коли на неї напав Гітлер, а потім спаслись перед націстами втечею на схід і так опинились у Советах. Тут їх розстріляли як "польських шпіонів" і тих, що заявлялись "за згоду з Гітлером". При тому варт зазначити, що обидва вони були з роду Жиди. Д. Далін у "Н. Р. Слові" пише, що розстріляні ввесь час працювали над тим, щоб годити соціялістів з комуністами, проповідуючи ту згоду ввесь час і по ріжних краях, та переконуючи соціялістів, що наступить "демократична еволюція большевизму". Ось та їх віра була в Советах найбільшим "злочином" і за те їх зліквідовано. А 14 місяців не давали Совети про це знати, пише Далін, тому, щоб не дразнити "світової демократії". Та тепер, коли советська армія перемагає, то й те відпало і присуд та смерть проголошено вже офіційно. В бюлетені советської амбасади сказано, що згадані особи були засуджені як шпиги й "підривні аґенти", що взивали червону армію не воювати з Німцями. Теж тепер виявилось, що Американська Федерація Праці та інші робітничі та жидівські орґанізації в Америці апелювали багато разів до Советів у справі звільнення Ерліха і Альтера як робітничих провідників, але не діставали відповіді.

ПАЙКУВАННЯ МЯСА Й ТОВЩІВ В АМЕРИЦІ ВІД 1-го КВІТНЯ

Вашинґтон.— З днем 1. квітня буде заведено пайкування мяса й товщів у Злучених Державах. Тижнево можна буде вибрати на особу один і три чверти фунта мяса, або сира, що вважається такою поживою, що заступає мясо. Пайкування, про яке мова, відноситься до мясив, сира, масла і товщів та олив, що їх вживаємо при варенню. Сир, як подає бюро Адміністратора Цін, буде рахований за мясо.

У Франції вживають тепер деревляних золь.

БРИТАНІЯ НЕ БУДЕ СТОСУВАТИ МАСОВИХ РЕПРЕСІЙ

Член британського кабінету вайкавнт Саймон сказав у парляменті, що Британія робить таку саму ріжницю між німецьким народом і гітлерівським режімом, як робить Сталін.

"Я це кажу виразно в імени уряду, що ми погоджуємося зі Сталіном", сказав лорд канцлер.

"Перше, гітлерівська держава буде знищена, і друге, цілий німецький нарід не є через те призначений на знищення."

Лорд Саймон говорив, що союзні держави приготовані до справедливого покарання винуватих, не лиш тих, що намовляли або виконували злочини, але також тих, що з холоднокровною жорстокістю орґанізували і взяли на себе відповідальність за їх виконання.

ЕМІҐРАНТ І АМЕРИКА

"Свобода" пише: Можливо, що й не можна тому дуже дивуватись, що в Америці завівся звичай уважати еміґранта вже природньо менш льояльним від родженого тут чоловіка. Через те, коли від уроженця ждуть тільки звичайних заяв чи доказів льояльности, від іміґранта ждуть надзвичайних, бо ще й ці інколи вважають невистарчальними.

По цьому, як сказано, досить загальному наставленні, вдаряє реальне життя вимовними подіями, які виказують його безосновність.

У минулу війну набрав широкого розголосу факт, що один з народжених тут молодих людей утік був з Америки аби не служити в війську й не обороняти краю, в котрім його предкиназбирали грубі міліони й передали йому тестаментом, себто не в заплату за якусь працю, а просто на основі народження.

Недавно в Ню Йорку сталася інакша подія, що є немов би відворотною стороною тої самої медалі. Помер у шпиталі Ст. Клейр австрійський громадянин Альберт Гофман, а при відкритті його тестаменту показалося, що крім менших записів своїм приятелям покійний записав увесь маєток Злученим Державам "у відплату за те, що на протязі багато років я находив щастя в їх свободі й охороні."

Спір за назву дороги до Аляски

В деяких канадійських колах піднесено спротив проти назви дороги, яка відома під назвою дороги до Аляски. Вони покликуються на те, що чотири четвертих дороги є на канадійській території. Отже поставлено пропозицію, щоб дорога звалася "Алкан". Американці настоюють, щоб вона звалася таки "дорогою до Аляски", по англійських "Аласкан вей". У канадійськім парляменті заявилися за тою назвою два посли, які піднесли цю справу. Одним з них є посол Блек з Юкону, куди властне йде дорога.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ОРУДДЯМ ГІТЛЕРА І СТАЛІНА

Канадійська католицька преса пише, що скоро появиться в Англії, Злучених Державах і Канаді старанно видана в Советах книжка, в якій автори стараються пояснити й виправдати релігійне положення в советськім краю. Книжка призначена для пропаганди поза границями Росії, а преса називає її найбільшою зневагою для правди.

Книжка називається "Правда про релігію в Росії", а вступ до неї написав московський митрополит Сергій, який назвав себе „сторожем патріяршого престола". Московський патріярхат вигас у 1925 році на основі заборони советського уряду, і Сергій перший раз тепер вжив титулу який говорить, що большевицький уряд знову відгребав для політичних цілей "московський патріярхат".

Хоч книжка появилася в Росії, то однак урядові чинники старанно подбали про те, щоб ніхто в Росії не міг її купити. Навіть згадка про неї не появилася в советській пресі. Зате на цілу сторону розписався про неї московський часопис в англійській мові "Москав Нюз", який призначений для чужинців. Певне число книжок заслано визначним чужинцям у Москві й Куйбишеві, а ввесь наклад вислано заграницю, головно до Англії, Злучених Держав і Канади. "Правда", представлена в тій книжці є так далеко незгідна з правдою, що є вона найвищою зневагою для самого імени правда, пише католицька преса.

Це не першина, що уряд ужив російську православну церкву для політичних цілей.

Націсти використали по своєму 25 літ советської політики безоглядного безбожництва і коли пішли війною на Советів, проголосили себе "релігійними визвольниками" православних. Що більше, російські епископи на еміґрації належать до найгарячіших приклонників Гітлера, а в Берліні побудовано російський православний собор власним коштом Гітлера.

Так отже російська православна церква стала оруддям обидвох урядів, німецького й советського.

Про самого митрополита Сергія, який заперечив переслідування релігії в Советах, пишуть, що перед німецьким нападом на Росію він доказував, що советський уряд є в. праві вести протирелігійну пропаґанду. Тепер він твердить, що всі писання, говорення про переслідування релігії під Советами є видумкою.

МОЖЕ НЕ СТАТИ СВЯЩЕНИКІВ У ПОЛЬЩІ

Німецький уряд замкнув усі духовні семинарії в Польщі, а більшу половину священиків у краю інтернував. Уже тепер тисячі костелів є без духовників, а в будуччині може статися, що цілі повіти не будуть мати священика.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ

"Український Голос" подає, що в Англії зорґанізувався Союз Українських Канадійських Вояків. Орґанізаційні збори відбулися в день Різдва Христового, 7 січня, 1943, в місті Менчестер, Англія. На зборах було присутніх 40 українських канадійських вояків, які зїхалися до Менчестер з ріжних сторін Великої Британії, щоб спільно відсвяткувати українські Різдвяні Свята. Їх гостили в себе так поодинокі українські родини, що живуть у Менчестер, як рівнож Український Соціяльний Клюб, що льокується під ч. 188 Cheetham Hill Road, Manchester, 8.

До заряду Союза Українських Канадійських Вояків вибрано таких осіб:

Голова: Богдан Панчук (RCAF), Саскатун, Саск.

Заст. голови: Михайло Турянський (?), Саскатун, Саск. Керелюк (RCAF), Інсінґер, Саск.

1-ий заступник секретаря: Олекса Хриптул (RCAF), Інсінґер, Саск.

2-ий заступник секретаря: Стефан Калин (RCAF), Гефорд, Саск.

Надзірна Рада: Андрій Николюк (RCA), Торонто, Онт., Осип Хома (CFC), Форт Виллям, Онт.

Завданням Союзу між іншим є: 1) Зібрати якнайточніший спис українських канадійських вояків, що служать на території Великої Британії (Англії, Скотляндії, Ірляндії). 2) Обєднати їх для соціяльних та станових цілей.

Побажанням є, щоб родичі та близькі українських канадійських вояків, які вже находяться в Англії, або які можуть незадовго туди вїхати, повідомили їх про заснування Союзу Українських Канадійських Вояків та подали їм адресу голови Союзу, п. Панчука. Також подати адресу Українського Клюбу в Менчестер (гл. повище), який радо витає всіх українських вояків.

Слідуючий зїзд українських канадійських вояків відбудеться в Менчестер у часі Великодня.

Адреса п. Панчука:

R-107142, Cpl. B. Panchuk,
R.C.A.F. Overseas.

Французькі партизани перевернули потяг, 250 згинуло

Німці зажадали від опереткового французького уряду Ляваля, щоб він вислав 400,000 робітників до німецьких воєнних фабрик. Це дало сиґнал до широко закроєних саботажів. Повстали повстанчі загони, які вбивають німецьких окупантів, перевертають потяги й нищать воєнне майно Німців. Один такий загін підложив бомбу на залізничій дорозі і німецький потяг, який саме надїхав з військом і перевернувся. Згинуло 250 німецьких вояків. Того самого дня перевернулись два інші потяги, один з воєнними матеріялами.

В Мароко плекають понад 60,000 акрів винограду.

100-Процент Чистий Лай
ПЕЛЮСТКАМИ
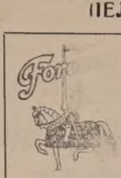
ПАКОВАНИЙ В ЕДМОНТОНІ
Особливо відповідний до Роблення Твердого Мила
На відворотній стороні наліпки є точні вказівки в українській мові про те як виробляти мило.
H. H. COOPER LIMITED
EDMONTON, ALTA.

о. канонік П. Божик.

МОЄ ЗНАЙОМСТВО З ПОКІЙНИМ ОРЕСТОМ ЖЕРЕБКОМ

Не пригадую собі якраз коли то було — 1907 чи 1908 року, як я учащав до Манітобської Колеґії в Вінніпеґу й мешкав у Теодора Козаченка, 516 Причард, де мешкали ще шість студентів, які учащали також до тої самої школи. Здається мені, що десь при кінці жовтня, коли вінніпеґські школи були вже місяць отворені, прийшов до Козаченка на помешкання також покійний Орест Жеребко, який був від мене вісім літ молодший. Якийсь час спали ми в однім ліжку. Він учащав на фільософічний факультет у місті, а спізнився до школи тому, як він то мені говорив, що не міг скорше продати свою склепу десь там на фармах.

Покійний був високий, сухорлявий, чорнявий, носився чисто, мало усміхнений, завсіди задумчивий; жартів не любив і з чого небудь не сміявся і в які небудь бесіди не любив мішатися. А як що говорив, то завсіди поважно й дуже річево, не звертаючи уваги на те, чи його виводи подобаються слухачам. Розривок не любив і на кіно не любив ходити, як інші товариші. По кількох місяцях покійний Жеребко забрався від Козаченка на мешкання ближче університету.

* *

Минуло повних шіснадцять літ, як ми розійшлися. Моє життя змінилось і покійного також. Ми розійшлися двома ріжними дорогами, мов ті два шляхи на українськім Поділлі. Я став священиком, покійний учителем, а пізніше муніципальним писарем в Саскачевані.

Одного дня, коли я був парохом у греко-католицькій церкві в Форт Виллямі, Онт., — це було першого року, як злучився я з цілою моєю родиною з католицькою Церквою, — отримав я від покійного листа з Саскачевану й трохи книжок. "Листи до Братів Хліборобів". В листі просив мене покійний, щоб я розпродав між вірними книжки і з продажі післав йому гроші, які він мусів стягнути, щоб покрити наклад тих книжок, які він своїми грішми видавав і які коштували його, як він писав, тисячу долярів. Книжок я розпродати не міг, бо були задорогі для пересічного читача і неприступні, бо писані високим стилем і про великі політичні справи, які звичайний чоловік розуміти легко не міг, а через те й не цікавився книжкою.

Тим, що пок. Жеребко заплатив наклад згаданих "Листів", зробив для нас Українців величезну роботу, бо хоч мало Українців читає ті "Листи", все ж таки та книжка має неоцінену вартість для наших людей з пункту історії і політичного ідеалізму і коли б не покійний, "Листи до Братів Хліборобів" були б не бачили Божого світу, бо Липинський не мав грошей на те, щоб книжку писати. Але на превеликий жаль покійний Жеребко стратив гроші на тих книжках.

* *

В році 1936 покійний Жеребко купив був книгарню "Базар" у Вінніпеґу від І. Казанівського, яку згодом перепродав І. Біленькому. Тоді доля знов злучила мене дещо з давнім моїм приятелем. Я заходив кілька разів до покійного в книгарні і два рази покійний гостив у моїм домі.

Пригадую собі, як одного разу увійшов я до книгарні покійного й застав якогось автокефального, що диспутував з покійним у справах віри. Автокефальний "переконував" покійного, що православна церква, яку сформував В. Свистун, здобуде українську державу, отже треба автокефальну орґанізувати, а греко-католицьку валити. Покійний Жеребко відповів свому собесідникові приблизно так:

"Добродію, не знаєте, що говорите. Українська держава впала у своїй независимості якраз тоді, коли церква на Україні була православна і цілком незалежна ні від кого. Греко-католицьку Церкву валити не треба", казав Жеребко, "вона дала доказ, що є українська. Галичани, що виховались при тій церкві, уходять за найкращу частину Українців і поширили народню свідомість й на сумежні провінції. В Канаді та Церква дуже розумно зачеркнена й має всі вигляди на світлу будучність. Валити ту церкву а орґанізувати другу, треба бути хіба опришком."

З розмови з покійним я бачив, що він не вірив у дрібні орґанізації серед Українців в Канаді, а натомість вірив в одну, але сильну орґанізацію, якою може бути лиш греко-католицька Церква і її провід. До мене відносився прихильно й був рад з того, що я з родиною злучився з католицькою Церквою.

Але Жеребка вже нема між нами, він пішов туди, куди ми всі підемо. Український нарід у Канаді втратив у покійнім поважного мужа. Всі українські часописи помістили теплі некрольоґи про покійного, як посла і світлого громадянина й побажали, щоб саскачеванська земля була для покійного легкою.

Пращаю й я покійного Ореста Жеребка, як людину виїмкового характеру, з яким я мав приємність знатись та приятелювати.

Гнат Хоткевич.

Св. Юрій на Гуцульщині

(З повісти: Камяна душа)

Весна, весна! Приходить!...

Маруся літала по проталих стежечках, весело плюскаючи гарними своїми чобітками. Зупиниться на хвильку, набере повні груди гірського чарівного повітря, і мов крила від того виростають! Летіла б до сонця, до вершків гір, до хмар. І серце завмірало на саму тільки думку, що скоро настануть цілком теплі дні, зійде сніг зі всіх зашкалубин і можна буде видряпатися на найвищу кичеру, стати там, де янгол Божий, на хмарі, і заспівати.

— Господи, Господи! Як же ж то гарно, як же ж то мило! — і цілувала дітей, дівчат, увесь світ готова б цілувати.

Іде весна! Мати велика!

От уже скоро, скоро прийде на білім коні свят-лицар Юрій, і люди вітатимуть його. То ще давно, давно, в сивій давнині, велів Бог урочисто святкувати цей празник.

Все довкола, вся природа чекала приїзду кінного лицаря. І іде він, пишний та гордий царевич, в блискучім лудині сяйливім, і здалеку ще кричить:

— Мечи ключі, брате Миколо, бо відібю!

І старенький Микола, перелякавшися, борзо вергне на зустріч свят-Юрію ключі від світа, а сам втікає в Божий запічок на небесну постелю спочивати по друднотах довгозімових.

А пишний Юр іде, коником виграває, гострим списом льоди пробиває, з гір зіму стручає, просікає копитьми стежки-доріжки по убочах. Стрепенуться сонні смереки, киваючи Юрієві на зустріч, на привітання: напружиться бучина, березина соком налеється. Широко зітхнуть гори. Черемош запіниться, вийде сонце й довше постоїть над землею. Іде! Іде свят Юрій! Ліси косичить, земля правиться, хором могутнім несеться крик:

Весна! Весна! Задзвонили гуси-ключі, поверх моря йдучи!...

От і Юрій, святився б!... Сонця великого празник предвічний!

З незнаних країв принесли Гуцули честь цьому празникові і бережуть з покоління в покоління. І тому, як зможеться в силу сонечко добре і днинка Божа продовжиться, святкують сини природи спільне свято з матірю посполу. Зіму — перебувають, літом — набуваються. Святий Юрій літечкові відчиняє ворота, то ж чолом святому Юрієві!

І маржинка святкує. Ввесь добуток Гуцула в маржині. Без неї Гуцул ніщо, а з нею — все. Багатство рахується на голови скота або на сіна: про газду кажуть, що він "у двадцятеро сін стоїть" (має настільки поля, що робить на ньому 20 великих стогів сіна) — і це вже повна міра заможности. Зустрівшися, Гуцул по привітанні питає: "Як маржинка-" Жебрак простибіг вигоборює: "За ваше здоровля й за маржинчине здоровля". Пів зіми живе Гуцул відлюдно у зимарці (то є зимова оселя на верхах гір), бо так на маржинку ліпше: пів літа живе відлюдно Гуцул на полонині, бо так на маржинку ліпше. Тисяча приміт, тисяча заговорів, чарів, примівок — все те для маржини, ради неї. Як хто хоче допекти кому, то заклинає на маржину; як хто хоче приємність кому сказати, бажає добра маржині.

І Юрій, цей поворотний празник — ввесь у ворожінні. З далекого загодя памятають Гуцули на цей день. Ще на Свят Вечір, коли пеклося й варилося до святої вечері 12 страв, брала господиня з усіх мисок по ложці, пекла з того всього книшик та ховала той книшик аж до Юрія. Ще на Благовіщення ходила господиня до мурашковини і клала туди сіль, булки кавальчик, а потім свої бовтиці (ґудзики), пацьорки, чепраги (рід спряжки до спинання хрещиків, пацьорок) і присипала те все землею аж до Юрія.

А в Юрієве навечеря як тільки запало так май трошки в ніч, гори в сутінь повилися, долини поглибшали, і Черемош почорнів — дивний малюнок побачили на парохії.

В домі о. Василя саме всі сіли вечеряти. Зненацька панотцева жінка Маруся, несподівано глянувши в вікно, закричала:

— Пожежа десь! Горить!

І так переразливо скрикнула, що всі посхоплювалися з місця. Підбігли до вікна.

Дійсно — по тім боці Черемоша в Задуряків горіло. Пишне зарево червоно-золотим півколом здіймалося вгору й кидало криком у темні небеса.

— Пху, як же ти мене налякала, — говорила стара їмость. — Та яка ж то пожежа? То Юрія завтра.

— То що?

— Та палять Гуцули ватри глогові, від того, кажуть, маржині добре.

Тимчасом коло другої оселі запалало ще більше огнище; далі коло третьої, четвертої — і скоро всі гори, кілько було їх довгола, засіяли вогнями, задріжали червонястими, золотими промінням.

— Як у казці... — прошептала Маруся.

Коло вогнів ворушилися, видко, люди.

— Боже мій, як то красно! Я побіжу!

І Маруся скочила з місця.

— Але куди ти? Та вже ніч на дворі.

— Ну то що, як ніч?

— Нехай біжить. Це ж уперше вона бачить Юрія в Гуцулів, — вступалася стара їмость.

Маруся, накинувши хустку на голову, байбарачок (короткий вишиваний сердак) старої їмости на плечі, вже бігла царинкою коло церкви до найближчої своєї сусідки і найліпшої приятельки — Анниці Демянчучки.

(Кінець буде.)

17,000,000 в арміях осі

Американський міністер війни Стимсон обчисляє, що армії держав "осі" мають разом 17,000,000 вояків, з чого Німеччина і її союзники в Европі мають 14,000,000, а Японці 3,000,000. Стимсон сказав, що сила американської армії мусить бути піднесена до 8,200,000 вояків.

ПРОБЛЄМА З РОДИЧАМИ А НЕ З ДІТЬМИ

Др. Міріям Лоґрен, професор психольоґії на католицькім університеті в Шикаґу сказала на викладі перед членкинями Католицького Жіночого Клюбу, що "нема такої проблєми, як проблєма дитини, але є багато проблєм з родичами."

Родичі — говорила вона — не повинні вбивати індивідуальности в своїх дітей. "Не пробуйте виховувати дітей, щоб вони були оказовими дітьми, але пробуйте їх зробити добрими юнаками чи дівчатами, здоровими фізично й умово, і спосібними приноровитися до світа, вміти в ньому знайтися й жити."

Др. Міріям Лоґрен є сама матірю пятеро дітей.

Чи Ви заплатили передплату?

МОРФОЗА КРІМ
ВИПРОБОВАНЕ СРЕДСТВО КРАСИ
Хто хоче мати своє лице молодим, без прищів, зморщків, жовтих плям, утрів та веснянок, і щоб гарно виглядало — нехай пише зараз за цим средством МОРФОЗА КРІМ або нехай пише до нашої аптики. Ціна $1.00 з пересилкою.
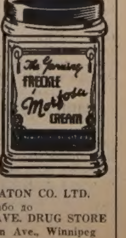
THE T. EATON CO. LTD.
або до
DUFFERIN AVE. DRUG STORE
239 Dufferin Ave., Winnipeg
(cor. King and Dufferin)

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

ВІД ЧОГО ЗАЛЕЖИТЬ ДОБРИЙ ЗБІР МЕДУ

Є чотири річи необхідні до продукції меду:

1. Подостатком медодайних рослин, 2. Відповідна погода, щоб рослини могли виділяти нектар а пчоли його збирати, 3. Сильні пні в добрім віці, 4. Розумний пасічник.

Власник пасіки має багато контролі, коли йде про першу вимогу; він може вибрати місце на пасіку в околиці, де є багато медодайних рослин на просторі двох миль довкола пасіки. В деяких випадках він може навіть поправити лихе положення, розкидаючи насіння таких рослин як буркун (світ кловер) або інші роди конюшини на незасіяній землі або невжитках.

Другий чинник (погода) є цілковито поза контролею пасічника. Третій і четвертий чинник вповні залежні від пасічника. Правда, багато пнів вийдуть з зими ослаблені, але нема причини, чому такими вони мають бути через літо. Злучіть усі слабі пні з середніми і заступіть добрими всі слабі або невідповідні матки, як тільки позволить погода. Добрий пасічник старається випродукувати якнайбільше пчіл, даючи пневі подостатком корму й місця для поширення; також треба охороняти пні перед лихою погодою вчасною весною.

Постаравшись, щоб кожний пень розрісся до повної сили в часі найбагатшого збору меду, пасічник мусить його тримати разом у сезоні медозбору. Тому на весні і в літі треба розумно контролювати перед роєнням. Слабі матки або пні, напів зголоднілі пчоли або рої обменшують збір меду.

ПОЛЕВИЙ ГОРОХ

В нікотрій з західних провінцій не управляють полевого гороху на більшу скалю. Причина та, що нема збуту на ринку, а є трохи невигоди з кошенням і молоченням. Наші фармері знають зі старого краю, що з управою гороху нема клопоту, а росте він добре навіть у сухіших околицях, коли сіяти на паренині. На дослідній стації в Свифт Коррент сіяли горох чотири рази що другий рік і пересічно мали 25 бушлів збору з акра. Кожний раз сіяли на паренині. Ліпший урожай можна мати в околицях, де буває більше вогкости. Правда, врожай гороху не є такий високий як пшениці, вівса чи ячменю, але висока поживна вартість гороху надолужує дещо менший збір з акра. Доэрілий горох дає два рази стільки протеїни з акра, що тамті збіжжя, а й має також більше фосфору. Маючи великий процент протеїни, горох дуже добре зрівноважує корм з малою кількістю протеїни. Але горох треба мілко молоти, коли його домішується до іншого корму.

Полевий горох дуже пожиточний, коли його сіяти з іншими пашними рослинами. Він добрий також на пасовище. Добре сіяти його на пашу з кукурудзою або вівсом. Не треба забувати, що горох виправляє почву і загачує її.

Горох можна сіяти досить глибоко, найліпше сіяти звичайною сіваркою рядками по шість цалів один від другого. Дрібнішого гороху, наприклад Ґолден Вайн треба 1 3/4 до 2 бушлі на акер. Середньої величини, як Артур О.18 висівається 2 до 2 1/2 бушлів, а великого насіння, як Мекей О.25 2 1/2 до 3 бушлі на акер.

ПОСОЛ ТОМИН ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВОЯКІВ І ФАРМЕРСЬКІ ДОВГИ

У своїй промові в албертійськім парляменті 9-го березня, суспільно-кредитовий посол з округи Виллиґдон, Василь Томин, звернув головну увагу на дві важні справи, а іменно: забезпечення для жовнірів, які вернуться з війни і фармерські довги.

Заки посол Томин докладніше обговорив ці дві справи, він ствердив, що албертійський уряд виробив собі імя найбільш поступового уряду. За доказ можна взяти опіку над здоровлям населення, систему навчання, ліпші дороги і то заплачені, поступ у ріжних ділянках рільництва, побільшені муніципальні округи, успішна адміністрація Департаменту Земель і Копалень, розбудова індустрії в Алберті.

Ці та інші досягнення свідчать що провінціональний уряд успішно веде свою працю без позичок і без нових податків.

Посол Томин висловив своє вдоволення з приводу заяви премієра Ейбергарта, який є також міністром освіти, що найменша платня учителя може бути $900 річно, замість $840, як є тепер.

Довше задержався посол Томин над обговоренням економічного положення тепер і по війні. Він заявився проти того, щоб фінансові інституції перескаджали в плянах повоєнної відбудови й поправи долі населення. Наші хлопці, говорив посол Томин, які тепер у військовій службі, сподіються забезпечення від населення Канади, що як вони вернуться до цього краю, за який вони тепер готові життя своє віддати, то в цім краю буде лад, оснований на засадах, за які ті вояки тепер бються.

Люди питають самі себе, коли ця війна скінчиться, коли їх сини вернуться додому, чи вернуться вони здорові й яка будучність жде їх дома? І справді, що ми скажемо тим хлопцям, як вони вернуться? Удекорувати їх медалями і блискучими ґудзиками за їх геройства — це замало. Ми мусимо подбати, щоб вони не опинились у подібних обставинах, які існували перед війною. Нашим обовязком є тепер подбати, щоб передвоєнні й теперішні відносини не вернулись знову. І це дійсно відрадне явище, що албертійський провінціональний уряд настільки поважно ставиться до повоєнних проблемів, що рішив відложити один міліон долярів на направу економічних відносин по цій війні.

Одним з найбільших нещасть і одною з найбільш пекучих справ населення Канади, особливо фармерів, це справа довгів. Згідно з рішенням Приві-Кавнсил, найвищого суду в Бритійській Імперії, провінція не може вже якимсь способом знизити приватні довги, хоч є можливість, що провінція має силу відкладати колектовання довгів судовою дорогою. Та мимо всього ніхто не може сказати, що албертійський уряд не потребував облегшити тягарі задовжених, чесних фармерів. Справа довгів була одною з найважніших у програмі цього уряду. І уряд пробував — полагодити несплачені довги при згоді кредитовців і довжників; старався знизити всі довги, затягнені перед місяцем липнем, 1932; заборонити відібрання й ліцітацію майна за морґеджі; спонукати кредитовців і довжників до полагодження довгів за посередництвом Дет Аджостмент Борду; здержати судові процеси через проголошення мораторії.

І що ж сталося? В кожнім случаю провінціональний закон щодо довгів був уневажнений або судом, або домініяльним урядом. Не йшло тут про уневажнення довгів, а тільки про скацельовання проценту, бо вастиво процент є тою страшною, смертельною хоробою, що нищить економічне життя народу й держави. Сьогодні в цілій Канаді позичкові компанії відбирають людям доми, викидають родини на вулиці й на дороги. Донедавна ще ті люди бодай могли просити реліфу, але тепер і його нема.

Ніхто з нас, що має ще крихітку совісти, не сміє мовчати й сидіти бездільно з заложеними руками та глядіти спокійно на те, що діється. Раз і то на все скиньмо з себе ярмо й не піддаваймось тиранії фінансових інституцій. По думці посла Томина Державний Рільничий Кредитовий Банк повинен перебрати всі довги і:

1) Позичена сума (капітал або істина) довгу повинна бути знижена до первісної суми позички, а гроші заплачені по верх 3 процент повинні бути зараховні на рахунок капіталу. Фармер платив би рати до Рільничого Банку залежно від його врожаю.

2) Рільничий Банк віддавав би довжникам у такий спосіб, що приватна особа не потерпіла б а фінансові інституції могли б вцілости сплачувати свої зобовязання.

В цій тяжкій і довгій боротьбі за поправу долі фармерів повинні брати участь і самі фармері. Як?

Найперше кожний фармер повинен належати до фармерської організації і спільно з провінціональним урядом змагати до полагодження фармерських довгів.

Друге. Як тільки фармер довідається, що йому хотять відбирати землю судовою дорогою, він зараз таки повинен засягнути правної поради в Дет Аджостмент Борді.

Трете. Сплачуйте свої довги бондами.

Як хтось не купить бонду, то зараз піддають у сумнів його льояльність. Але я довідуюсь, що деякі морґеджові компанії навмисне відмовляються приймати бонди на сплату довгів, а мимо того ніхто не піддає в сумнів їх льояльности. Фармері повинні купувати бонди котрий кілько лиш може й давати ті бонди на сплату своїх довгів.

Нема ніякої "святости" щодо теперішньої грошевої системи. Люди мусять застановитись самі й розібрати дійсність такою, як вона є. Ми держимось засад природнього права в боротьбі за свободу людини й забезпечення життя для неї, а тому скорше чи пізніше але виграти ми мусимо!

Посол домагався в парляменті знесення сенату

Ліберальний посол, Г. А. Мекензі, виступив з домаганням у парляменті, щоб ради щадження державних грошей знести сенат, а принайменше зменшити число сенаторів; обмежити вік, до якого сенатори могли б сидіти в сенаті. Коли посол сказав, що сенатори є пятим колесом у возі, спікер Ґлен покликав його до порядку. Посол домагався, щоб промови в парменті обмежити до 20 мінут, замість 40, як є тепер.

АМЕРИКА, КАНАДА ПРОБУЮТЬ ВИВЕЗТИ БІЛІОН БУШЛІВ

У Вашинґтоні відбуваються тайні наради між канадійськими й американськими представниками урядів і рільництва над допомогою голодуючій Европі. Йде про те, як перевезти 1.000 міліонів бушлів надвишки пшениці з американського континенту до Бельгії, Франції, Греції, Югославії й інших країн, коли вони будуть звільнені зпід німецької окупації. Ця конференція є підготовкою до повоєнної конференції в справі харчування Европи, яку заповів Розвелт, і яка зачнеться внедовзі.

В Алберті заборонено найматися до робіт в Американців

Анемплоймент Иншюренс Офис в Едмонтоні видав заборону Канадійцям найматися до праці в американських контракторів. Чимало Канадійців працюють при будові дороги до Аляски, а в Едмонтоні і в інших місцевостях при будові будинків, в офісах і т. п.

В департаменті праці в Оттаві відмовилися сказати своє слово в цій справі.

Албертійський міністер індустрії Меннінґ запротестував у леґіслятурі проти тої заборони й заявив, що він вислав до міністерства праці в Оттаві кілька пропозицій у справі знесення заборони.

Такий закон дуже потрібний

Посол Лойд Кларк (з округа Ст. Бонифес) заповів внесення законопроекту в манітобській леґіслятурі, щоб було заборонено дітям нижче 14 літ вступ на шови, коли висвітлюють фільми 'для дорослих'. Хіба що під опікою родичів або опікунів.

(Такий закон дуже потрібний не лиш у Манітобі, але також в інших провінціях. Однак вік 14 літ є занизький. Коли держава з моральних причин забороняє молоді до 21 року життя вступ до готелів з пивом, то чому не заборонити вступ на злі фільми до 16 року життя? Та й чи зла фільма стає ліпшою й нешкідливою для молодого хлопця чи дівчини, коли оглядає її в присутности батька або матері?

"Walk Easy"

ШТУЧНІ НОГИ
ВИКОНАНІ В ЕДМОНТОНІ

З найліпшого матеріялу і майстерно зроблені з включенням гарантного допасовування, забезпечують вам вигоду і вдоволення ці наші "ВОК ІЗІ" Штучні Ноги. Наш новий процес допасовування штучних ніг абсолютно забезпечує вам точне допасування й відповідну лінійність. Цей допасовуючий процес ексклюзивно наш. Такого гарантованого допасовання не дістанете ніде інде.

МЕТАЛЕВІ ШТУЧНІ НОГИ І ДОПАСОВУВАННЯ

Маємо на складі й допасовуємо на цілій лінії Тревалостеві Штучні Ноги і є в посіданні припасувати який небудь виріб штучних ніг.

Пишіть по повні інформації.
Наші ціни конкуренційні.

Трежюрі вавчерс приймаємо радо.

EDMONTON ARTIFICIAL LIMB CO.

10133-99 Street Edmonton, Alta.
Phone 25214.

Погинула худоба з голоду

На фармі в албертійськім дистрикті Тінчер Крік умер 57-літній фармер на запалення легенів у самітній хатині, а в стайні в той час гинула з голоду одна за другою його худоба. Десять днів фармер лежав мертвий, як сусіди завважили, що на його фармі не все в порядку. У стайні знайдено кілька штук неживих, інші не могли вже стояти на ногах.

САМОГУБСТВО 12-ЛІТНЬОГО ХЛОПЦЯ

У Венкувері сталася сумна подія. 12-літній Едвард Ґадлі стрілив собі в голову з 22-каліброової стрільби й помер перевезений до шпиталю. Малий самогубець відібрав собі життя в спальні. Перед смертю не лишив ніякої записки. Хлопець добре вчився в школі й родичі не можуть віднайти причини самогубства.

НОВИЙ ПЛЯН НА ПОМІЧ ФАРМЕРАМ

Практичний спосіб на купно Воєнних Щадничих Цертифікатів

Одна з великих компаній, що занимається продажжю фармерської машинерії, Кокшат Ко., проголосила новий практичний спосіб на купно Воєнних Щадничих Цертифікатів.

Плян цей дуже простий. Фармер купує Воєнні Щадничі Цертифікати в місцевого представника Кокшат Ко. В Угоді Купна він зазначує, якої машинерії йому треба буде по війні. Компанія тримає його цертифікат аж машинерія буде доставлена.

Компанія ґарантує фармерові першенство в доставі машинерії.

Кожний фармер, каже один з урядників тої компанії, хоче помогти фінансувати цю війну, але він також журиться, як йому защадити гроші на купно машинерії по війні. Цей новий плян "одним каменем бє два горобці", бо фармер і помагає урядові покрити видатки війни й одночасно щадить на купно машинерії по війні.

І справді, нема ліпшого способу на щадження й поміч державі в цім воєнні часі. І ще одно. Як би хто з фармерів конечно потребував готівки, то компанія негайно зверне йому ті цертифікати.

По докладніші інформації вдавайтесь до місцевого репрезентанта Кокшат Компанії.

Оголошуємо . . .
Плян Воєнного Щадження КОКШАТА

ПЛЯН ВОЄННОГО ЩАДЖЕННЯ ПОМОЖЕ ВАМ ЩАДИТИ НА КУПНО ФАРМЕРСЬКОЇ МАШИНЕРІЇ ПО ВІЙНІ.

● Тепер є час глядіти наперед . . . плянувати на будуче. Тепер, коли Державне Пайкування обмежило доставу нової фармерської машинерії, розумною річчю є вкладати заощаджені гроші, на купно нової Фармерської Машинерії по війні—в ВОЄННІ ЩАДНИЧІ ЦЕРТИФІКАТИ.

Беріть участь у ПЛЯНІ ВОЄННОГО ЩАДЖЕННЯ Кокшата і ваші доляри будуть виконувати **подвійний обовязок! Перше . . .** вони поможуть фінансувати боротьбу за Побіду! **Друге . . .** вони придадуться, з добрим процентом, на завдаток машинерії, що її ви схочете по війні! **Це так, як купувати на сплати . . . тільки ви дістаєте процент. А теж . . .** коли берете участь у цім пляні . . . ви матимете **першенство** на нову машинерію, як буде знесена пайкова програма!

Ось як цей Плян переводиться!

1. Ви купуєте Воєнні Щадничі Цертифікати в Уповажненого Кокшат Продавця, в вашім банку або на пошті . . . слідуюче . . .
2. Ви підписуєте Угоду Купна з Вашим продавцем і ваші цертифікати є тоді зареєстровані і зложені в Кокшат Плуговій Компанії й будуть зараховані на ціну купна машинерії, замовленої на повоєнну доставу, або кожного разу, як ви будете признані за "потрібного покупця".
3. Ваші Цертифікати будуть напоготові на коротке повідомлення, як би ви заслабли, або на случай іншої конечности.

Памятайте! Плян Воєнного Щадження Кокшата є лиш **Ще Одною Услугою Кокшата для канадійських фармерів!** Він започаткований для вашої вигоди . . . щоб вам легше було вкладати для Побіди!

Побачте Продавця Кокшата щодо подробиць . . . і купуйте Воєнні Щадничі Цертифікати реґулярно!

COCKSHUTT FARM EQUIPMENT — The Sign of Superiority in Farm Equipment

COCKSHUTT
PLOW COMPANY LIMITED
BRANTFORD, ONTARIO
SMITHS FALLS • WINNIPEG • REGINA
SASKATOON • CALGARY • EDMONTON
COCKSHUTT PLOW QUEBEC LIMITED, MONTREAL, QUEBEC
COCKSHUTT PLOW MARITIME LIMITED, TRURO, N.S.

1839 • Провідники вже Поверх Століття • 1943

RAISE MORE PIGS

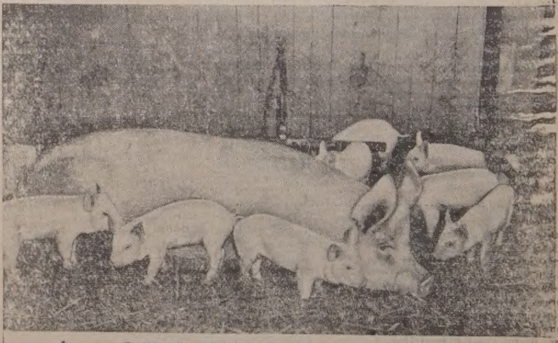

by STOPPING LOSSES

Add many pigs to this year's supply by doing two things. Protect young pigs from

① ANAEMIA **② CRUSHING**

Anaemia can be prevented by feeding iron.

Without iron many of the best pigs are lost and others are weakened and thus more subject to attack by disease and parasites.

IRON can be fed by placing on the tongue of each pig the amount of reduced iron or iron sulphate (copperas) which can be easily held (not heaped) on a dime.

IRON feeding should be started a day or two after birth.

IRON should be fed once a week for 3 or 4 weeks.

Crushing can be prevented by building a guard rail in the farrowing pen. The guard rail may be made of poles, scantling (2" x 4") or pipe. It should be placed eight inches from the floor, and eight inches from the sides of the pen and must be strongly braced.

A PIG SAVED IS A PIG GAINED

For further information consult your Provincial Department of Agriculture, Agricultural College, nearest Dominion Experimental Farm or Live Stock Office of the Dominion Department of Agriculture.

AGRICULTURAL SUPPLIES BOARD
Dominion Department of Agriculture, Ottawa
Honourable James G. Gardiner, Minister

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ

Єдиноким Український Католицький Тижневик у Канаді.

Видає кожного вівтірка Видавнича Спілка "Українські Вісти"

10012-109th Street, Edmonton, Alberta

Річна передплата $2.00
До Злучених Держав $2.50

За оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS

Published Every Tuesday by the

UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED

10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708.

Subscription in Canada per year $2.00
in the United States per year 2.50

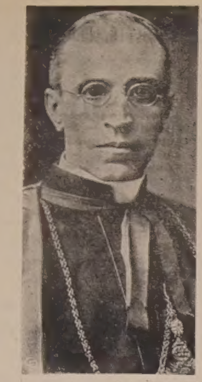

Св. Отець Папа Пій XII.

Ватикан-Місто. На переді церква св. Петра.

Папська Тіяра.

Чотири роки на папськім престолі

Св. Отець Пій XII, вселенський архієрей і св. верховного апостола Петра 262-ий наслідник, обходив 2. березня четверту річницю вибору на папу а 12. березня чотироліття коронації. Папа Пій зачав пятий рік володіння, яке Йому принесло небагато радости й мало потіхи. Від перших днів, як засів на Петровім престолі і став батьком християнства, Папа Пій знайшовся в обличчю грізних світових потрясень. В кілька місяців потім людство опинилося в кривавій війні, яка треває по нинішній день і загрожує вже самому існуванню цивілізації.

Боже Провидіння так зарядило, що в часах найбільших потрясень, яких коли зазнав світ, у проводі Церкви стоїть Папа великого розуму і сили духа, що не тільки мудро кермує церковними справами, але мужно підносить свій голос до всього світа, будить його задеревіле сумління й кличе вернутися до Христа. І голос Христового помічника на землі широко лунає по світі; і хоч як той світ задеревів, хоч увесь він купається в крові, то до слів Св. Вітця прислухується він з великою увагою. Щораз ширші кола, в тім і визначні не-католики голосять, що справедливе й тревале замирення й повоєнна відбудова світа може відбутися лиш на християнських основах, голошених Папою Пієм.

Працю Св. Отець найкраще характеризують слова, які Він сказав будучи ще кардиналом (Пачеллі):

"Церква не має іншого завдання, не має іншого бажання, як безнастанно працювати для чимраз більшого щастя поодиноких людей і суспільностей, працювати над вихованням сумлінь, над ублагородненням душ, над поширенням справедливости й любови, над сповнюванням обовязків для Бога і ближнього, одним словом працювати для приходу доби щастя й мира."

Чи дивно тому, що ми католики любимо й шануємо Папу? Вірність і любов міліонів його духовних дітей по всьому світі є ліком на Його зболіле серце. Як Христос плакав над Єрусалимом, що вдмовився прийняти Його божеську науку, так і Папа Пій глядить зі сльозами з ватиканської вежі на інше людське покоління, яке певно стоїть перед знищенням, бо відмовляється поступати згідно з наукою Христа.

А тепер кілька слів про становище Папи в цій війні. Часто чуємо: Чому папа або Церква не роблять щось з війною?" Славний католицький учений о. Шін, відомий з золотоустих радієвих промов у Злучених Державах, відповідає ось так на це питання: "Голос Папи, подібно як Христа, якого він є вікарієм, часто падає на глухі вуха. Трагедія нині не в тім, що Папа або Церква говорять, трагедія є та, що світ не слухає.

"Ті, що домагаються голосного, громового осуду від Апостольської Столиці, завсіди думають про мораль у розумінні національних гасел або географічних границь. Вони не хочуть, щоб осудити несправедливість — вони хочуть, щоб осудити лиш те, чого вони ненавидять. Вони не люблять як їм говорити, що причиною нещастя, яке людство стягає на себе, є те, що воно Бога затратило.

"Це так, як відмовити права поліцаєві, а відтак його осуджувати, бо він не вжив свого права та не арештував когось, хто вкрав опону з вашого авта. Ті, що в минулому робили все, що могли, щоб ударемнювати впливи Св. Отця в міжнародніх справах, тепер навернулися на гідних, Божих дітей, але як мине лихо, вони знову можуть вернутися до безбожного життя."

Молімся часто за Св. Отця, щоб Бог зберіг Його, наділив силою й вів серед многих клопотів, яких ще зазнає в своїм високім уряді.

о. А. Трух, ЧСВВ.

Рости чи маліти?

Нема в Канаді ні одного розумного й чесного Українця, що бажав би, щоб ниділа наша українська культура, чи маліла сила канадійської держави, або впала між нами правдиво Христова, католицька віра. Ніхто з нас не хоче маліти, нидіти, загибати, але навпаки — всі ми бажаємо рости й розвиватися релігійно, національно й державно. Не маліти, але рости й розвиватися.

Що так воно є справді, то доказом того є на першому місці ті наші церкви що їх стільки за 50 літ свого життя в Канаді збудував наш нарід по фармах і містах. Щоб не пропала, не завмерла між нами наша свята віра, але щоб збереглася, закріпилася й була завсіди нашою потіхою й спасенням, будували й досі будуємо по всіх провінціях широкої Канади свої рідні церкви щораз більші, щораз кращі. Будуємо їх, бо не хочемо маліти, але рости; не хочемо загибати, але жити тепер чесно на землі, а опісля щасливо в вічнім небі.

І ті церкви сповняють своє завдання. В тих церквах ми вчимося раз-у-раз вірити й чесно жити: по-християнськи, по-католицьки. В тих церквах чуємо Боже слово. В тих церквах приймаємо Божі тайни що нам приносять потрібну до спасення Божу ласку. Наші церкви, то духовні школи, то скарбниці найцінніших небесних скарбів.

Та наші церкви дали нам у Канаді іще щось більше. Вони були тим місцем, де брали початок наші народні доми, наші школи, наші часописи, наші лічниці, наші організації, наші священики й сестри. Про те по церквах говорилося, до того заохочувалося, в них кожне наше добре підприємство піддержувалось словом і збірками. Наші церкви в Канаді були й досі є тими ясними сонцями, що освічують і огрівають цілі місцевини й округи. В церкві й при церкві починається зосереджуватись й ведеться усе життя кожного чесного українця в Канаді. Що тільки доброго ми придбали за 50 років свого життя в Канаді, все те зродилось і виросло при наших церквах.

Та тих церков іще мало. Є ще й тепер такі місцевини, що їм треба доконче своєї власної українсько - католицької церкви, та через своє вбожество тамошні люди не годні діждатись там своєї церкви. Тяжко їм стягнутись на будову Божого дому. А людям церкви треба. Бо церква — то Божа станція, що через неї йдеться до Бога, до неба, до вічної щасливости. При церкві є спромога розвинути й національну роботу. Тому треба найти такий спосіб, щоб було можна поставити в Канаді стільки наших церков, скільки їх нам буде треба без огляду на те, чи в даній місцевині житимуть багаті українці чи вбогі. Треба нам знайти такий порятунок, щоб усі українці в кожній місцевині в Канаді могли мати свою церкву.

Тим способом і порятунком є Місійне Товариство св. Йосафата, що 1942 року зорганізувалось у нашій дієцезії на те,, щоб нашим убогим громадам давати поміч при будові церков, а таким чином причинить до релігійного й національного зросту й розвитку всього українського народу в Канаді. Бо де збудується церква, там певне настане краще релігійне життя, а також оживиться корисне освітно - культурна робота, що буде одночасно цінним вкладом у розбудому нашого вільного канадійського краю.

Щоб те дуже корисне Місійне Товариство св. Йосафата могло сповнити своє велике завдання, то треба щоб **кожний українець і кожна українка стали членами того Товариства.** Без огляду на те, чи вони живуть на фармі чи в місці, чи вони багаті, чи вбогі — всі наші люди повинні вписатись чимскоріше в члени Місійного Товариства св. Йосафата, щоб таким дали змогу Управі Товариства спомогти наших убогих людей у будові власної церкви, що її так дуже треба всім українцям, щоб могли в церкві й при церкві виховатись на чесних людей, добрих громадян Канади й вірних дітей своєї української нації.

Членом Місійного Товариства св. Йосафата стати дуже легко, бо вистарчить зложити $1 членської вкладки. Чоловіки можуть вписати своїх жінок, батьки своїх дітей, діти своїх батьків, навіть покійних, зложивши за них членську вкладку. А зложивши одного доляра вкладки до Товариства св. Йосафата, не повинно бути нікому тяжко, бо та вкладка піде на будову церкви, а церква — це найважливіше будовання, що його можуть мати українці в своїй окрузі. На таку річ повинні всі щирі українці зложити хоч по одному долярові в рік, щоб таким чином причинитись до релігійного й національного розвитку навіть наших найдальших і найбідніших околиць.

І кому з українців у Канаді лежить щиро на серці зріст і розвиток усеї нашої тутешньої суспільности, нехай послухається нашої відозви й стане чимскоріше членом Місійного Товариства св. Йосафата, що його головою є сам наш Преосвященний Владика Кир Василій.

Якщо ми, всі українські священики й парохіяни різних наших парохій у Канаді, станемо членами Місійного Товариства св. Йосафата, то можемо бути певні, що незабаром не буде в Канаді ні одної такої місцевини, де наші люди, навіть найбідніші, не мали б своєї власної церкви, бо Місійне Товариство св. Йосафата, за нашою співпрацею, поможе їм у цій найважнішій і святій справі.

Було б нам мило прочитати незабаром в "Українських Вістях" веселу вістку, що Місійне Товариство св. Йосафата має вже 100,000 членів! І цього треба доконче для Божої слави й спасення українських душ. І це повинні зробити українці в Канаді, бо наша сила в Бозі й у нас самих, бо ми й не маємо маліти, але рости!

Всі членські вкладки, передсмертні записи й інші добровільні жертви на Місійне Товариство св. Йосафата посилається просто до Всеч. о. Василя Дзюрмана, скарбового писаря Товариства й нашого пароха в Портедж ля Прері. Їхня адреса така:

REV. F. B. DZIURMAN,
Box 570, Portage la Prairie, Man.

ПОСОЛ ГЛИНКА ЗА СТАРЕЧИМИ ПЕНСІЯМИ Й ПОЛАГОДЖЕННЯМ ДОВГІВ

Посол Глинка виголосив уже дві довші промови підчас теперішньої сесії домініяльного парляменту. Національно-політичну промову виголосив він 18-го лютого, про що ми згадували вже в Українських Вістях з 2-го березня. Та промова посла Глинки знайшла прихильний відгук в англійській пресі та в англійських організаціях. Щоб познайомити й наших читачів з тою промовою, подамо її в дослівнім перекладі слідуючого тижня.

У вівторок, 2-го березня, посол Глинка виголосив другу промову в дебаті над буджетом. Цим разом посол Глинка обговорював справу старечих пенсій, полагодження фармерських довгів та економічний лад по війні.

Посол Глинка звернув увагу, що в цім звітовім році уряд призначив на старечі пенсії $126,000 менше, а на проценти від державних довгів — поверх 54 міліони долярів більше (всього проценту від державних довгів має домініяльний уряд заплатити в слідуючих 12 місяцях 198 міліонів долярів). І чи не тяжко повірити в щирість уряду щодо поправи відносин по війні, коли уряд не поладнав справедливо навіть такої справи, як доля старих людей? Якщо уряд дійсно поважно ставиться до повоєнної поправи економічного положення в краю, то він повинен уже тепер поладнати такі справи, з якими не треба ждати аж до закінчення війни. Ті справи такі: старечі пенсії й приватні довги.

Нехай також члени домініяльного- уряду відповідять як уряд думає сплачувати державні довги. В 1936 році на кожного чоловіка, жінку й дитину в Канаді припадало $371 державного довгу. В 1942 році на кожну особу в Канаді було вже $445 державного довгу. Той довг зростає далі. І де уряд знайде гроші на сплату того довгу, а крім того на старечі пенсії, на програму будови домів й на фінансовання інших проектів, що їх заповідають по війні?

По думці посла Глинки, уряд повинен звернутись до кляс населення й розвідати чого вони хотять по війні. І так, уряд повинен спитати фармерів, робітників, безинесменів, професіоналістів і молодь, які їхні бажання щодо повоєнного ладу, дістати від них їх пропозиції й на підставі зібраних інформацій намітити повоєнний плян. Це був би дійсно демократичний підхід до так поважної справи.

Бо так, як є, то — наприклад рільництво, зовсім не має нічого до говорення про повоєнну відбудову. А мармерство представляє найголовнішу й найбільшу індустрію Канади, а фармерське населення представляє третину всього населення цього краю. Мимо того, та кляса людей найбільше потерпіла. Фармерські довги зросли до тої міри, що деякі фармері, що позичили гроші яких двадцять років тому, тепер винні 38 разів більше. Справа фармерських довгів тягнеться вже кільканадцять років, а мимо того один з міністрів ще сьогодні сказав, що уряд "не мав ще часу" застановитися над тою справою. Чей же третина населення краю заслугує на краще трактовання. Бо як так далі піде, то політичні наслідки нехтовання фармерів можуть бути подібні до тих, що в Америці, де при виборах сторож (дженітор) повалив мейора.

Вертаючись до справи старечої пенсії, посол Глинка сказав, що старі люди не можуть вижити з $20 місячно, особливо тепер і бувають случаї, що ті люди допускаються злочинів. Ось недавно тому приловили 72-літнього чоловіка в склепі в Вінніпеґу, як він вложив до кишені дещо з поживи й виходив зі склепу не заплативши. Той старець, вдодатку глухий, опинився в суді й там сказано йому було, що як він поповнить такий самий злочин до двох років, то буде покараний і за новий і за старий злочин.

Чи така доля повинна ждати наших старих людей?

Годі всі справи відкладати на "повоєнний час," бо тоді призбирається їх стільки, що не зможемо їх всіх нараз полагодити. Ті речі, що їх треба й можна зробити, повинні бути зроблені тепер, без дальшого зволікання. А до тих річей належать якраз справи фармерських довгів і старечі пенсії. Отже уряд повинен допильнувати цих справ чимскорше, говорив посол Глинка.

По скінченні дебати міністер пенсій і здоровля, Аян Мекензі сказав, що за 23 роки його парляментарної карієри, він ще не чув таких будуючих, корисних думок, як ті, що їх виголосили посли в дебаті над цьогорічним буджетом. За те міністер Мекензі подякував усім послам, що брали участь у тій дебаті.

ДЕМОКРАТІЯ МУСИТЬ ЗБЛИЗИТИСЬ ДО РОСІЇ, ІНАКШЕ БУДЕ НОВА СВІТОВА ВІЙНА

КАЖЕ ВОЛЕС

ДЕЛАВАР (Огайо). — Заступник президента, Волес, виголосив у Весліян Юниверситі промову з нагоди Конференції про Світовий Лад на Християнських Основах, в якій торкнувся відносин між західніми демократіями й Росією. Він заявив, що побоюється, що як би ті демократії не прийшли до задовільного порозуміння з Росією, то світова війна ч. 3 буде неминуча, та що Росія може бути в тій війні у спілці з Німеччиною. Це, казав Волес, може статись, коли ми дозволимо, щоб Німеччина знов могла зброїтись фізично або психольоґічно, а далі, якщо будемо хитрувати з Росією, чи не знайдемо способу на безробіття по війні, або допустимо, що фашисти, які лякають нас Росією, обіймуть в Америці владу, чи як в Росії запанує ідея Троцького про світову революцію, або як в Англії знов підніметься рух за попиранням протиросійських настроїв у Німеччині та інших краях.

Волес заявив, що мусимо бути чесні з Росією і толерантними супроти неї, а світовий мир мусить бути збудований на "засаді демократичного християнства."

Коли світ блудить, то це доказ, що Церква є права.

ПОБІДА КАНАДИ І СВОБОДА УКРАЇНИ

(Реферат Д-ра К. Андрусишина на конвенції Брацтва Українців католиків в Манітобі).

Вірю в побіду Канади. Не лиш вірю, але й певний її. Одначе річ у тім, що прийде по перемозі. Бо не досить перемогти ворога. Треба здобути мир, такий мир, щоб ті, що тепер у збройних рядах наражають себе на смерть, були вдоволені, щоб вони остаточно не жалували, що вони даремно терпіли рани й дивились смерті в вічі.

Мир, який наступить по війні, мусить бути оснований на справедливости, на християнських чеснотах. У противнім випадку даремні будуть наші теперішні зусилля, даремні ті жертви, що їх народи світа приносять в офірі ненаситному Молохові війни.

В світі мусить запанувати рівність нагоди для кожної одиниці. Не говорю про рівність у стислім значінню того слова, але про рівність **нагоди** кожної людини здобувати собі відповідний прожиток, кращі умовини життя.

Якщо б дійсна рівність нагоди була існувала в світі перед війною, світ не переживав би тепер цеї катастрови. Не було би тепер на світі націзму, ні жадного іншого -ізму. Існувала б загальна, дійсна демократія, в якій нарід жив би щасливо, без страху перед непевною будучністю.

Повторюю, мир, що наступить по війні, мусить бути оснований на справедливости. Один з рідких голосів, який накликає народи до справедливости, підноситься з Апостольської Столиці. Майже в кожнім своїм заклику до світа Святіший Отець кладе найбільший натиск на справедливість.

І дійсно, що варт мир без справедливости для всіх народів, що живуть на цій планеті!

По минулій війні настав мир, правда. Був це однак збройний мир, підчас якого в повітрі було чути запах крови... десь здалека долітав до наших вух суворий звук наближаючого демона війни. Кожної хвили можна було сподіватися блискавки і сильного грому. І ця власне непевність витворювала між народами лячну нервозу, яка збурювала до крайности людські й національні організми.

Почали епідемічно ширитись злоба, ненависть, які довели до загального хаосу, з якого ледви чи коли за нашого життя світ вийде. В теперішній хвилі світ находиться в такім лябіринті, що потрібно прямо чуда, щоб він із нього вирвався.

Все те, що нині ми відчуваємо так болюче, мусимо завдячити несправедливости, яка наступила по минулій світовій війні. Люди, що установляли мир 25 літ тому, були людьми короткозорими, особливо французькі дипльомати, які, насичені до нестями побідою, бажали лиш пімсти над ворогом, а не справедливости.

Ця пімста власне викликала реакцію, яка заполонила теперішній світ у морі крови.

...Так, я вірю, що з цеї війни Канада вийде побідно разом з її союзниками. Але не так важне те, що Канада побідить, як те, чи побідить правда.

Що є правда? Правда, це справедливість для кожного члена суспільства, така справедливість, на яку дана одиниця собі заслугує. Правда, це свобода для кожної нації на земній кулі, така свобода, на яку дана нація собі заслугує. Правда, це забезпечення вільних народів від поневолення. Правда, це забезпечення робітника від загрози безробіття.

Свобода однак мусить бути дисциплінована. В противнім випадку вона може переміниться у сваволю. До певної міри подібно річ малася з Американцями, які занадто розкошували в матеріяльнім багацтві. Вони забували про духові цінности, особливо про те, що нарід, так як і одиниця, має душу, про яку треба не менше дбати, як про фізичний організм.

І ось у цій війні Америка, Британія, Канада, цілий світ, перероджується до нового життя. Якщо не переродяться, те зло, що спричинило війну, буде далі існувати і постійно загрожуватиме світові новими катастрофами.

Для мене, як канадійського уроженця, важним є те, щоб Канада вийшла з цієї війни побідно. Як для Українця, для мене є рівно ж важним, щоб нарід, з якого я вийшов, по війні дістав справедливість. Всі ми бажаємо Україні свободи, независимости, соборности. Всі ми відчуваємо її теперішню недолю і прагнемо її відродження.

Її доля однак звязана з незвичайно складними обставинами. Не від нас тут залежатиме її судьба. Справу України вирішать світові події, про які нам тепер можливо й не сниться.

В кожному випадку від Німців Українцям нема нічого кращого сподіватися, бо річ певна, що Гітлєр не пішов на Україну, щоб її визволяти, але щоб її підпорядкувати собі в недвозначний спосіб. Про те нема сумніву.

(Кінець буде).

ДАВАЙТЕ, ЩОБ ОБЛЕГШИТИ ТЕРПІННЯ!

Воєнні Полонені, жертви бомбардовань, члени збройних сил Канади за морем і дома — всі свідчать про величезну й конечну услугу яку виконує ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ. Ця велика гуманітарна праця, БІЛЬШЕ ЯК КОЛИ мусить продовжуватись. З поширенням і оживленням війни, зростає що-раз більша потреба.

Давайте ЩЕДРО на

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

ЦЕ МІСЦЕ ПОДАРУВАЛА
БРОВАРНЯНА ІНДУСТРІЯ АЛБЕРТИ

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

Неділя Друга Великого Посту

Євангелія св. Марка, зачало 7.

В той час увійшов Ісус в Капернаум, і розійшлася вістка, що він у домі. І зараз зібралося тільки, що не могли зміститися навіть при дверях; і говорив до них слово. І прийшли до нього і принесли розслабленого, котрих несли чотири. А не могучи дотиснутися до нього задля натовпу, відкрили стелю, де був, і відкривши пустили ліжко, на котрім лежав розслаблений. А Ісус побачивши їх віру, сказав розслабленому: Сину, відпускаються тобі твої гріхи. А були там деякі з книжників, що сиділи й думали в своїх серцях: Що цей так говорить? Хто може відпускати гріхи як не один Бог? А Ісус зрозумівши зараз своїм духом, що так собі думали сказав їм: Нащо таке думаєте в серцях ваших? Що є легше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі твої гріхи, чи сказати: Встань, возьми своє ліжко і йди? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати гріхи, каже розслабленому: Кажу тобі: Встань, візьми ліжко своє, і йди до свого дому. А він зараз встав, і взявши ліжко, вийшов перед усіма так, що дивувалися всі і славили Бога, кажучи: Ніколи такого ми не бачили.

Наука

I. Докази Божества Ісуса Христа

Ісус бачив у душі розслабленого почування віри й надії; Він також глядів глибоко в серця фарисеїв і бачив їх тайні думки. Христос отже показав тут свою всевідучість, а що всевідучий лиш Бог, тому й Христос є Богом. Ісус своєю власною відпустив гріхи розслабленому; а це, як слушно заключали фарисеї, міг зробити лиш Бог, бо гріх це зневага Бога й тільки Бог проникає серце чоловіка. Що Бог ділає на небі, то Христос зділав на землі, отже Христос є дійсно единосущним Сином Божим.

II. Богохульство фарисеїв.

Не Христос хулив Бога, але фарисеї поповнили богохульство, бо вони помимо такої непонятної святости й таких великих і наглих чуд погордили Ісусом Христом та й ще посудили Найсвятішого в богохульстві. Простий розум каже, що грішний чоловік і до того богохульник не може ділати такі чуда. Христос виразно обявив свою всевідучість і всемогучість, а помимо того вони не ввірили в Нього. Причиною невірства була їх зла воля і зіпсуте серце. Тому й нинішні недовірки, котрі помимо таких виразних і численних доказів не хочуть вірити в Ісуса Христа й приняти Його науку, не мають найменшого оправдання. А ті, що легковажать Його святу Особу або й насміваються з Його Божих наук та діл, поповняють тяжкий гріх богохульства. найлячніше те, що не можуть мати ніякого оправданнй.

III. Вартість душі.

Вперед Христос лічить душу розслабленого, а потім тіло. Тим поучує нас, що Він прийшов, головно рятувати душі, бо душа без порівняття вартніша від тіла; та здоровля тіла лиш тоді має вартість для чоловіка, коли здорова його душа. Видно, що розслаблений мав щирий жаль. Гріхи більше його мучили й давили, як сама недуга й він благаючим зором просив Ісуса помилування. Ісус бачив, що біль його душі тяжче придавляє його, як тілесна недуга, та що він більше благає прощення гріхів, як здоровля, тому сказав до нього ті потішаючі слова: "Сину, відпускаються тобі гріхи." Видно також, що та тяжка недуга розслабленого була наслідком його гріхів. Так милосердний Бог часто допускає дочасні терпіння й недуги, щоб спонукати до застанови, до пізнання гріхів, до щирого жалю й так рятувати душу від вічної погибелі.

IV. Прощення гріхів.

"Син чоловічий має власть на землі відпускати гріхи" — так заявив Христос недовіркам фарисеям, а на доказ того зділав на очах великої товпи народу велике чудо. Ту велику власть передав Христос по Воскресенню своїм апостолам і їх наслідникам. У тій цілі встановив св. Тайну покаяння, в котрій священик як заступник самого Христа Спасителя має власть відпускати гріхи тим усім, котрі глибоко жалують, щиро визнають, каються й мають рішучу постанову поправи. Славім отже Бога, котрий дав таку власть людям.

ПАМЯТНИК ПАПИ

У Ватикані скоро зачнеться праця над памятником Папі Пієві XI. Буде він у каплиці св. Севастіяна напроти памятника Папи Венедикта XV. Тіло Пія XI спочиває в підземеллі базилики св. Петра, близько гробу Пія X.

У Злучених Державах помер Джан Перпонт Морґан, найбагатший банкир світа. Прожив 75 літ. Його майно оцінюють на $500,000,000.

Полуднево - африканський премієр Сматс скартав опозицію в парляменті за протиросійські почування.

Приставай з добрими людьми, коли цiниш свою славу.

НАРІД СЕСТРАМ СЛУЖЕБНИЦЯМ

КОЛЯДА В АЙТУНІ

Немало причинилися мешканці Айтуни й поблизьких околиць до радости діточок у Сиротинці й Айтуні в часі Різдвяних Свят.

Вже довго перед Різдвом щебетали діти спомини "коляди" — лиш не знали вони чи зможуть цього року ту коляду прикрасити своїм голосочком. Тому заєдно просили Дитя Ісуса за тепло й погоду.

І справді, в часі Різдва було надзвичайно тепло і діти мали нагоду сповнити свої бажання — загостити й до найбіднішої хати, щоб там принести крихітку радости своєю милозвучною колядою.

А мешканці цеї околиці дуже раді були прийняти дітей-колядників з Сиротинця. Вже заздалегідь приготовили їм солодощів і гарний дар за їх коляду. У кожній хатині було тепле слово потіхи для дітей, котре звеселювало їх серця. Коли переходили з хати до хати — то вививалось із їх сердець почуття вдячности "О, ті люди такі добрі! Вони так дуже тішились, що ми прийшли їм колядувати."

Не надармо минули ті вискази радости і вдячности, бо гарний дар у сумі $103.00 зібрано.

Сестри складають щиру подяку всім, що так гарно принимали діточок-сиріт. Хто може зрозуміти радість тих дітей або наслухатись їх оповідань з враження гарного, що віднесли на будучу користь! Господь хай винагородить усіх за щиру лепту, за діло милосердя й любови, а передівсім за добрий пликлад молодим серцям.

Коляду зложили отсі:

Отці Редемптористи в Айтуні $5.00.

По $2.00: Марія Фітдор, Іван Лесюк, Доктор Коленс, п. Фоло, Михайло Корчинський, Іван Вінгрович, Никола Гардсимюк.

По $1.00: Петро Рута, пп. Сіран, Кукслій, Гуняк, Завідковський, Антін Валько, Володимир Крушельницький, Михайло Калинчук, К. Корчинська Іван Вінгрович (молодший), М. Ґрещук, Йосиф Крачковський, Михайло Лаба, Олекса Оверко, Лев Батракоф, Володимир Моздзян, Олесь Чулевич, Анна Крушельницька, Розалія Малиновська, Никола Кравчук Антін Харандюк, Семен Тодус, Павло Корчинський, Т. Мамчур, Михайло Федор, Никола Голдун, Стефан Ухач, П. Корінець, Василь Озамбловський, А. Ткач, М. Козицький, Н. Яців, М. Пасічний, Іван Климчак, Андрій Мусій, Ф. Кшан, Тома Холод, М. Загарський, Василь Воринюк, Андрій Бобовський, Л. Тимків, Михайло Тишляк, Іван Матчух, Василь Ковальчук, Павло Паторока, Іван Ковалик, пані Борсович, Марко Мусій, Йосиф Корчинський, Андрій Якимовський, Іван Дорош, Ф. Ковалишин, Михайло Дорош, Петро Батуський, пані Ґреґа, Ф. Янко, С. Янко, Никола Віра, Стефан Дорош, Юрко Спільчак, Никола Спільчак, Данило Спільчак, Володимир Харандюк, Єлисавета Ґусляк, Михайло Когуч, п. Фасишин, Никола Приймак, Никола Дорош.

КОЛЯДА В АЛБЕРТІ

При заохоченню Впр. о. Із. Когута, ЧСВВ, з Едмонтону, Алта., слідуючі греко-католицькі парохії в Алберті зложили часть коляди як Різдвяний Дар для Сиротинця в Айтуні:

Успення Матері Божої, Вох $15.00

Пресв. Тройці, Ледук $10.90.

Воздв. Чесного Хреста, Еґрімонт, зложили $8.80.

Преч. Діви Марії, Федора $8.00.

Св. Великом. Меивил $5.90.

Неп. З. Пр. Д. М., Калмар, $6.00.

Св. Арх. Михаїла, Торгилд $6.00.

З гостини у п. Д. Шульгана, на Черґил, Алта. $6.60.

Ще окремо зложили: Татяна Ханас, Ледук $1.50; Михайло Марчок, Лігал $2.00; Марія Щербанюк, Равнягил $1.00.

Це був дуже гарний дар і мила несподіванка для нас.

Нашим бажанням є кількома словами сказати: "Дякуємо Вам за Вашу ласкавість!" —заявити Впр. о. І. Когутові і всім парохіянам та заразом усім жертводавцям нашу вдячність за Ваше прихильне для нас серце. Хай добрий Бог Вас сторично винагородить. Він не забуде тих, що памятають про безпомічних в цім життю.

Сестри Служебниці П.Н.Д.М.
в Айтуні, Саск.

ST. ANN'S ORPHANAGE
Ituna, Sask.

КОЛЯДА В ВИНДЗОР, ОНТ.

Старанням Всч. о. Осадця й комітету Рідної Школи, діти й старші дівчата колядували цього року, не зважаючи на зливний дощ. Кілька днів пані А. Височанська, голова Рідної Школи, не жалувала свого труду і своїм автом возила діточок до далеких парохіян та опікувалася ними, як добра мати. Належиться діточкам і пані Височанській признання і щира та сердечна подяка. Також дуже дякуємо всім парохіянам, що так щиро приймали малих колядників та зложили щедрі жертви на рідну школу. Жертвували:

По $5.00 Всч. о. Всадець і п. Г. Поворозник. По $2.00: пп. Ярема, Шпак, панство: Бали, Качмарики, Павло Іващук, Марко Гутник,Стек, панство Гривків, Івасишин, пані Корнацька, пані Боєчко, пані Яворська.

По $1.25: Костюк, Нечиталюк і Білак.

По $1.00: А. Височанська, Білок, Маслова, І. Ковальчук, І. Павлюк, Турус, Дорош, Додик, Анна Смик, Кнігніцький, Пахолок, Гасович, Смусак, Вишинський, Гевусь, Д. Гутняк, Євгенія Ткач, Терлецький, Марія Перейда, Орест Федик, Полівчак, Бойко, Федак, Д. Тимчишин, Лапка, Кадлубіцька, Н. Грицьків, Лисий, Іван Мельник, Др. Вахна, Др. Гавриш, Др. Міськів, Семенюк, Кіриянк, Продук, Скомаш, Стасьо Пелех, Довган, Червоняк, Слобода, Зелений, Савчук, Кравчук, І. Ткач, Сулятицький, Задоровський, Дзвінько, Дворяновський, Даців, Дужий, Андрій Волох Слобозян, Лисий, Боднар, Робак, Гайовський, Семенишин, Демонський, Бойко, Силетіцький, Гресько, Луків, Борецький, Никола Пристанський, А-Вол. Борецький, Йосиф Волох, Гр. лек Гуменюк, Лисенко, Андрейців Т. Пристанський, Буньо, Анна Касіковська, Сулима, Іван Скалецький, Лангус, А. Данилюк, М. Ґапа, Мусій, Пінкевич Василь Косіковський, Скобляк, Ступарик, Терещак, Петруняк, Филип Фурґал, Іван Савчук, Настуня Побережна, Михайло Костюк.

По 75с: А. Василек.

По 50с.: Іван Чирін, Тихоліз, Катамай, Ник. Сворчайський, Василь Дзідора, Іван Чорний, Н. Седович, Дідик, Меклейн, Марія Ногах, Чип, Мойсишин, Вийванко, А. Щерба, Кушник, Вербовецька, Йосиф Ганщик, Барбер, Т. Тимшичин, Михайло Фик, Гаштень.

По $25с.: М. Коваль, Ріжак, Короташ, К. Скалецький, Орелек, Михайло Адам.

Всім ласкавим жертводавцям складають сердечну подяку

Сестри Служебниці
у Виндзор, Онт.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

БЕРЕЗЕНЬ

		(Старий стиль)	(Новий стиль)
17	С	Преп. Герасима	Прп. Олексія
18	Ч	Мч. Конона	Св. Кирила
19	П	42 Мч. в Аморії	Мч. Хризанта і Дарії
20	С	Сщмч. в Херсоні	Прп. Отців убит. в об. Сави
21	**Н**	**2 Посту**	**Неділя 2 Посту**
22	П	† 40 муч. у Севастії	Сщмч. Василія
23	В	Мч. Кондрата	Прп. Нікона
24	С	Св. Софронія	Прп. Захарії і Якова
25	Ч	Преп. Теоф., Григорія	**Благовіщення Прч. Д. Марії**
26	П	Перен. м. св. Никиф.	Собор Архистрат. Гавриїла
27	С	Преп. Венедикта	Матрони
28	**Н**	**3 Посту, Хрестопокл.**	**Неділя 3 Посту, Хрестопок.**
29	П	Мч. Савина, папи	Прп. Марка й Кирила
30	В	Преп. Олексія	Прп. Івана Листв.
31	С	Св. Кирила	Прп. Іпатія

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Григорів, вел. сповідь.
28. Неділя — Поркюпайн, великодня сповідь.
29. Понеділок — Челен, великодня сповідь.

о. М. Мельник,
Арран, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Ґилберт Плейнс (великодня сповідь).
28. Ґрендвю (вел. сповідь).
Петлюра (вел. сповідь).

о. В. Ю. Шумей,
Box 64. Давфин, Ман. Тел. 331

БЕРЕЗЕНЬ
21 і 22. — Орлов
23 і 24. — Коло Пархоми
27, 28 і 29 — Алтікейн

КВІТЕНЬ
1, 2, 3, 4 і 5 — Геффорд
6 і 7. Благовіщення — Климчуки
7. вечір: Поклони і 8 і 9 — Січ.
10, 11 і 12 — Кридор
13 і 14 — Величка
17, 18 і 19 — Витків

о. Н. Дрогомирецький,
Геффорд, Саск. Box 282. Тел. 37

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Бобулинці
28. Неділя — Кизів.

о. Мирослав Колодій,
Рама, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
20. — Великодні Єповіді — Роза
21. Неділя 2 Посту — Роза
22. — Великодні Сповіді — Роза
23. і 24. — Великодні Сповіді — Пленкі Лейк
27. — Великодні Сповіді — Стюартбурн.
28. Неділя 3 Посту, Хрестопоклінна—Стуартбурн.
29. — Велик. Сповіді — Стюартбурн.

о. Іван Калуський,
Box 11. Вайта, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Ростерн (Духа)
25. Благовіщення Пр.Д.М. — Ґеризей (Великодні сповіді: 24 і 25).
28. Неділя — Волверін (Великодні сповіді 27, 28 і 29 березня).

о. П. Криворучка.
304—4 Аве. Н. — Саскатун, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
(Порядок Великодніх Сповідей)
19, 20, 21. — Минк Крік
20, 21. — Етелберт
26, 27, 28. — Мавтейн Ровд.

КВІТЕНЬ
3, 4, 5. — Форк Ривер, Етелберт.
5, 6, 7. — Україна
6, 7, 8. — Відень.
8, 9. — Драй Ривер
10, 11, 12. — Виннипеґозис місто; Калд.
12, 13, 14. — Савт Бей
13, 14, 15. — Медовлендс
17, 18, 19. — Минк Крік
20, 21, 22. — Виннипеґозис фарми.

о. І. Кристалович,
Box 102, Виннипеґозис, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Парки
28. Неділя — Ґімлі

о. А. Луговий,
235 Скошія Стр., Вінніпеґ, Ман.
Телефон 54 139

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Етелберт
23 і 24. — Пайн Ривер (вел. сповідь)
28. Неділя — Боґдан (вел. сповідь).
29 і 30. — Куліш (вел. сповідь).

КВІТЕНЬ
4. Неділя — Етелберт
7. Благовіщення — Кавон (вел. сповідь).
11. Неділя — Ґарленд (вел. сповідь)
12 і 13 — Репвир (вел. сповідь)
18. Неділя Квітна — Етелберт
19 і 20 — Слейтер (вел. сповідь)
25. Великдень — Етелберт і Ґарленд
26. Св. Понеділок — Мінк Крік
27. Світлий Вівторок — Боґдан.

о. Василь Філевич
Етелберт, Ман. Box 85.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя 2 Вел. Посту — Вайт Біч.
25. Благовіщення (нов. стилю) — Норквей.
28. Неділя Хрестопоклінна — Ст. Филипс.

о. Н. Сірий,
Арран , Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя 2-га Посту — Тиндал
28. Неділя 3-тя Посту (Хрестопоклінна) — Елма.

КВІТЕНЬ
(В суботу, 3-го квітня, вечером від години 5-ої до 7-ої — Великодня Сповід на Тиндал).
4. Неділя 4 Посту — Тиндал.
(У вівторок, 6-го квітня вечером, від години 5-ої до 9-ої Великодня сповідь у Босежур).
7. Середа, Благовіщення Пресв. Діви: Босежур (тиха Служба Божа о годині 7-ій).
Лейдівуд (Великодня Сповідь від 8-ої години рано).
Брокенгед (о. В. Божик).
11. Неділя 5 Посту — Садлов.
18. Неділя Квітна — Виннипеґ Піч.
23. Велика Пятниця — Тиндал (виставлення плащениці о год. 2 пополудні).
Босежур (виставлення Плащениці о 3 год. попол., свячення пасок і Великодня Сповідь).
25. ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЄ — Тиндал (о год. 6ій рано).
Босежур (о год. 10-ій рано).
26. Світлий Понеділок — Лейдівуд. Елма (о. В. Божик).
27. Світлий Вівторок — Брокенгед. Гадашвил (о. В. Божик).

о. Ярослав Чиж,
1954 Логан Аве., Вінніпеґ, Ман.
Телефон 27274.

$1,250 В ПОШТОВІЙ СКРИНЦІ

Немало здивувався нюйорський листонош, Дейвид Ґоллер, коли отворив скринку на листи на одній з вулиць і там знайшов пачку банкнотів. Коллер почав перечислювати гроші, але потім махнув рукою, всів на авто й відвіз до офісу головної пошти. Там начислено $1,250. Хто кинув гроші до скринки, невідомо. Поштовий департамент висловив публичне признання поштареві за його чесність.

Мистецтво є підписом людини.

МАСОВІ НАЦІСТИЧНІ ВБИВСТВА ПОЛЯКІВ

Одна шведська ґазета подає вісти з Польщі, по яким там існує серед окупаційних сил справжній ляк. Під усіма урядовими будинками в Варшаві подвоено німецьку військову сторожу. Вулицями постійно їздять поліційні патрулі на мотоциклях. Німецькі ресторани й каварні опорожнені. По місті відбуваються постійні арешти й ревізії. Поліція захопила велике число молоді, котру відправляється на роботи до Німеччини. Уряд збільшив число розстрілів і вішань заложників. В одній Варшаві за один день страчено 260 осіб, а за другий день знову 20.

Німецькі окупанти вживають проти Поляків тої методи, що її вжили проти Лідіце в Чехії; знищено в цей спосіб зовсім села: Гутиско, Крулевец, Леліткіів, Скоби, Ґальки, Шаласи й Вишновец. У кожному з них убито більшу частину населення, потім доми спалено або розбито динамітом, а оставших людей відправлено до концентраційних таборів.

Зближається Великдень!

ПРИКРАСІТЬ СВОЮ ЦЕРКВУ!

Свічки, ладан, вуголь, фелони, хоругви, павуки, ліхтарі, чаші і все, що вживається в нашій Церкві, дістанете **в одинокій Українській Фірмі Церковних Річей у Канаді—ПРОВИДІННЯ.** Пишіть по інформації і ціни до

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 Main Street Winnipeg, Man.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ
20. Субота—10 год. рано вел. сповідь:
Гей Лейк
Калмар
Вох
21. Неділя 2 Посту —
Гей Лейк
Калмар
Вох. Сповід о год. 7 вечером.
23. Вівторок—год. 3-тя і 7-ма — Великодня сповідь — Коперник.
24. Середа—год. 10 рано вел. сповідь:
Коперник
Ледук
Сіба Біч, год. 9 рано: Вел. Сповідь.

BASILIAN FATHERS
9648-108 Ave., Edmonton, Alta.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя 2 Посту — Елдорена
Смокі Лейк, св. Параскевії.
В обох великодня сповідь, для дітей в пятницю вечером о год. 6, для старших у суботу, год. 7 вечером.
УВАГА: Річні парохіяльні збори в Елдорені, год. 3 пополудні в суботу.
23. Вівторок — Смокі Лейк місто (Сповідь о 7 годині рано в каплиці).
28. Неділя 3 Посту — Вільна (Сповідь для дітей в суботу, 9 год. рано); сповідь для старших, година 7 вечером).
Куквил (Сповідь для дітей в суботу, год. 9 рано; сповідь для старших в суботу, год. 7 вечером).
29. — Белліс (Великодня сповідь).

КВІТЕНЬ
4. Неділя Посту —
Редвей
Стрий (сповідь для дітей, в суботу о год. 9 рано. Сповідь для старших о год. 7 вечером).
4. — Давнінґ (вечірня і сповідь, год. 6 вечером).
У понеділок, год. 10 — Служба Божа.
6. Вівторок —
Мелой (Великодня сповідь о год. 9 рано)
7. Благовіщення Пресв. Діви Марії — Ґлендон (Сповідь, год. 9 рано). Смокі Лейк св. Онуфрія (сповідь о год. 7 в вівторок вечером).
11. Неділя 5 Посту —
Редвортер (сповідь дітей о год. 9 рано в суботу. Сповідь старших о год. 7 вечером).
Спедден (Сповідь дітей у пятницю вечером о год. 7, і в суботу о год. 9 рано. Сповідь старших в суботу о год. 7 вечером).
12. — Сокаль (сповідь о год. 9 рано).

BASILIAN FATHERS
Box 8, Radway, Alta., Phone 4

БЕРЕЗЕНЬ
20, 21, 22. — Мітпарк
23. — Чойсленд (у п. Ґлови)
27, 28. — Ніпавін

КВІТЕНЬ
2. — Вуд Гил
4. — Принс Алберт
6, 7. — Ґронлід
8, 9, 10, 11. — Мерівил
13. — Прері Ривер
17, 18. — Ди Па.

о. М. Горошко,
Box 41. Принс Алберт, Саск.
Тел. 3660.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Ґренфел
(Вел. Сповідь 20, 21)
28. Неділя — Дайсарт
Вел. Сповідь 27, 28)

о. А. В. Фик,
1731 Торонто, Ст., Ріджайна, Саск.
Тел. 7767.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Пітерсон
Великодня Сповідь 20 і 21.
22 і 23.—Великодня Сповідь — Дана.
24. —Великодня Сповідь у Вакав.
27 і 28. Неділя — Великодня Сповідь — Єллов Крік.

КВІТЕНЬ
4. Неділя — Кадворт, Великодня Сповідь 3, 4 і 5-го.
7. Благовіщення Пр. Д. М. — Твей, Великодня Сповідь 7 і 8-го.
11. Неділя — Спаса — Великодня Сповідь 10 і 11-го.
12. Понеділок і Вівторок — Великодня Сповідь — Церква св. Димитрія.
16 і 17. Великодня Сповідь — коло Гавриалюків.
18. —Неділя — Горн — Великодня Сповідь 18 і 19-го.

о. К. Лотоцький,
Кадворт, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя 2 Посту — Січ
(Вел. Сповідь — Січ 21, 22).
28. Неділя Хрестопоклінна — Рутенія
(Вел. Сповідь — Рутенія 27, 28).
28. Неділя — Могили, Вечірня о 7 годині вечером. (Великодня Сповідь — Могили 29, 30).
31. Середа — Великодня Сповідь: кольонія св. Юрія.

о. М. Швед
Овкбурн — Ольга, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Друга Неділя Посту —
Київ
Краків
Крейґенд (Великодня Сповідь) від 20 до 21).
Восток св. Николая
28. Третя Неділя Посту —
Борщів
Лішор (Великодня Сповідь).
Чипмен.

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alta.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя 2 Посту — Нортерн Веллій
19. Пятниця — Сповідь дітей о год. 4.30 попол. Год. 6 вечером — сповідь старших.
20. Субота — Год. 8 рано сповідь сташих; год. 10: читана Служба Божа; год. 6 веч.: Сповідь.
21. Неділя 2 Посту — Енгел Лейк, 6 год. вечером: сповідь.
Понеділок — від години 8 сповідь. О год. 10 Читана Служба Божа.
Понеділок — Год. 6 вечером сповідь молоді.
Вівторок — Сповідь від год. 8 рано. Служба Божа о год. 10.
25. Благовіщення Пр. Діви — Мирнам. Великодня сповідь рано від години 8.30.
26. Пятниця — Сповідь рано о год. 9-ій. Служба Божа о год. 10.30.
28. Неділя Хрестопоклінна — Моркемб.
27. Субота — Сповідь молоді о год. 8.30. Вечером о год. 7-ій: Вечірня і сповідь.

BASILIAN FATHERS
Derwent, Alta.

БЕРЕЗЕНЬ
19. Пятниця, Сорокоусти — Ланівці
21. Неділя 2-га Посту — Приймове.
26. Пятниця, Сорокоусти— Приймове
28. Неділя Хрестопоклінна —великодня сповідь, Альвена фарми.
29 і 30 — Великодня сповідь, Альвена фарми.

о. М. Оленьчук,
Box 150. Альвена, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Долини і Сенді Лейк.
28. Неділя — Город.
УВАГА — Страстні відправи в Великім Пості будуть у слідуючім Порядку:
В СЕРЕДУ —
Година 10 рано — Рекгем
Година 5 попол. — Елфинстон.
В ПЯТНИЦЮ —
Година 10 рано — Сенді Лейк
Год. 7 вечером — Озерна.
В НЕДІЛЮ —
Год. 5 пополудні — Сенді Лейк.
Подається до відома, що в тижнях від 16-го до 24-го березня відбудуться великодні сповіді й реколекційні богослуження, в котрих візьмуть участь кілька запрошених священиків.

о. М. Григорійчук,
Сенді Лейк, Ман. Еелефон 90-4.

БЕРЕЗЕНЬ
18 і 19. — Сповідь: Тутзейд
21. Неділя 2 Посту— Ґилберт Плейнс
21 і 22. — Сповідь.
24 і 25. — Сповідь: Дрифтінґ Ровер
28. Неділя 3 Посту — Фалей Ривер фарми.
27 і 28. — Сповідь.
30 і 31. — Сповідь: Венлав.

КВІТЕНЬ
4. Неділя 4 Посту — Сифтон
3, 4 і 5. — Сповідь.
7. Благовіщення — Минк Ривер
6 і 7. — Сповідь.
11. Неділя 5 Посту — Фишінґ Ривер
11 і 12 — Сповідь.
15 і 16— Веллій Ривер місто, сповідь.
18. Неділя Квітна — Зоря.
18 і 19 — Сповідь.
23. Велика Пятниця — Сифтон, год. 11: Плащениця.
25. Великдень — 5 год. рано: Фишінґ Ривер
9 год. рано: Сифтон.
26. Світлий Понеділок — Веллій Ривер місто.
27. Світлий Вівторок — Горані.

о. Мирон Кривуцький,
Сифтон, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Бюкенен
28. Неділя — Олеша, вел. Сповідь

о. Петро Пасічник,
Box 57. Канора, Саск.

КАРТКИ ДО СПОВІДІ

Повідомляємо Впр. і Всч. Отців Духовних і Парохіяльні Заряди, що адміністрація Українських Вістей має готові картки до св. Сповіді. Їх посилаємо за попереднім надісланням грошей. Ціна:

100 карток	**90c**
200 карток	**$1.50**
300 карток	**$2.50**
400 карток	**$2.30**
500 карток	**$2.60**

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN NEWS
10012-109 St., Edmonton, Alta.

Торонто, Онт.

РІЧНІ ЗБОРИ ПАРОХІЇ

Річні церковні збори парохії Матери Божої Неустанної Помочі на Батурст, відбулися в неділю, дня 28. лютого, зараз по Службі Божій, в присутності около 200 членів. Збори отворив Всч. о. Канонік Каменецький молитвою й короткою промовою.

Церковні урядники по черзі складали свої звіти з праці своїх обовязків з минулого року, а по відчитанню звітів показалося, що завдяки щирій праці й кооперації членів церковного заряду, минулий рік був далеко успішніший як попередній.

Присутні члени одноголосно уділили заяву довіря теперішньому церковному зарядові, як доказ вдячности за їхню дбайливість для добра церкви і громади. Й вибрано їх поновно в цілім персоналі на слідуючий рік. П. Николай Перещук, предсідник заряду і містоголова парохії, подякував зібраним за честь і довіря, якого все теперішній заряд дізнавав від усіх членів парохії, та попросив присутніх далі кооперувати щиро й солідно для спільного добра так, щоб кожний наступний рік був кращий і успішніший від минулого.

Прикінці Всч. о. Канонік Каменецький подякував присутнім членам і церковним урядникам за їх щирість і любов у сповнюванню своїх обовязків для слави парохії й добра св. Церкви, та заявив, що парохія на Батурст не лиш поступає вперед тому, що має добрих людей і свідомих свого обовязку, але що має добірний заряд церковний, що своїм тактом, щирістю й розсудністю притягають людей та все прямують, щоб між членством була згода, мир і любов, а де є згода, мир і любов, там є особливше благословення Боже.

Збори закінчено молитвою подяки.

Церковний Заряд:

1) П. Николай Перещук, предсідник заряду і заступник голови парохії.

2) П. Григорій Фенка, секретар рекордовий.

3) П. Карпо Чорномаз, касієр.

4. П. Йосиф Кучма, секретар фінансовий.

Контрольна Комісія: П.п. Григорій Ґерула і Йосиф Котик.

КОМІТЕТ.

ПОДЯКА ВІД ВПР. О. КАНОНІКА П. КАМЕНЦЬКОГО

Всч. о. Канонік П. Каменецький бажає оцим зложити щиру подяку всім тим, що підчас його недуги в лічниці св. Михаїла відвідували його або чим небудь виявили свої співчування. Особлившу подяку складає Їх Ексцеленції Кир Василеві; Їх Ексцеленції Преосвященному МекҐвеґенові, архієпископові Торонта; Всесвітлішому о. Совітникові М. Оленьчукові, пароховi Алвіни; Всч. оо. Чарному, Роборецькому, парохам східнього й західнього Торонта; Всч. о. І. Переймі, пароховi з Ошави; Всч. о. П. Сулятицькому, пароховi з Гемилтону; Впр. о. Василеві Каменецькому, ЧСВВ, Впр. о. І. Лесюкові, ЧСВВ, з Мондер, Алта.; Філії УНО в Торонті; п. Николаеві Перещукові; п. Гр. Фенкові, п. Чорномазові, і всім прочим членам заряду церковного та всьому чесному членству парохії М.Б.Н.П. Хай Бог заплатить і надгородить.

о. Кан. П. Каменецький.

Форт Виллям, Онт.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ

В неділю, дня 17-го січня, діти Рідної Школи при церкві св. Вознесення дали дуже гарний концерт. Діти гарно вивязались зі своїх точок під проводом Сестер Служебниць. Наші Сестри недавно приїхали до нас, але вже є великий поступ у нашій парохії.

Дня 24 січня членкині жіночого товариства Пречистої Діви Марії влаштували в парохіяльній домівці під церквою вечерок на ціль шпиталів. Пані з товариства що місяця відвідують хорих і заносять їм маленькі дарунки.

Дня 31-го січня члени нашої парохії зійшлися до нового дому Сестер Служебниць і подарували Сестрам гарний честерфілд. При тій нагоді гості не забули й про Українські Вісти. Зібрано $4.00.

Ева Опецька, секретарка.

Чи Ви заплатили передплату?

Тимминс, Онт.

З ДІЯЛЬНОСТИ ПАРОХІЇ

За 6 місяців нашої праці каса парохії досягнула суми $400. Як для нашої парохії, то це поважна сума, бо хоч Українців тут нараховують на сотки, то користи з них нема для українського народу. Навчились бути наймитами та й про власне господарство не думають.

Серед такого хаосу, 6 місяців тому, члени місцевої філії У.Н.О. за почином Всч. о. С. Бориса, зорганізували греко-католицьку парохію з 21 членами. Праця в парохії почалась гарно, але по якімсь часі все остигло. Одною з причин було те, що один священик не може обслужити кілька місцевостей і то таких, що віддалені від себе десятки миль і в яких є сотки наших людей. Люди в цих сторонах відвикли від церкви і кожний інакше церкву розуміє. Треба священикові бути стало на одному місці й за якийсь час успіхи будуть. Вірю, що тоді ми зрозуміли б, що не лиш у грошах найбільше вдоволення, а треба при помочі гроша шукати корму душі, котрого нам так багато треба.

Більшість до того стремить і тому на ту ціль ходили підчас Різдвяних Свят з колядою, яка збагатила нашу касу на $74.50. Колядувати ходили не лиш у Тимминс, але й у містечку Шумейкер, віддаленого дві милі і в Савт Поркюпайн, 6 миль. Там уже треба було їхати і зробити видатки. Колядувати ходили слідуючі члени парохії і симпатики: І. Божик, С. Біда, Ю. Біда, П. Могилюк, К. Могилюк, П. Рисак, А. Рисак, К. Васильчук, М. Боднарук, І. Гук. Коляду зложили слідуючі:

По $5.00: С. Теслюк, П. Колнюк.
По $4.00: А. Блага.
По $3.00: Др. П. Венгер.
По $2.00: І. Божик, А. Крупка, М. Прухницький, Н. Фалижка, П. Рисак, Л. Подолян, І. Ґуляс, С. Біда, П. Сусла, В. Архитка, Н. Брень, М. Говдаш, С. Ґрохольський, В. Парсей і Л. Якимів.
По $1.50: Т. Оноцький і В. Васильчук.
По $1.00: Ю. Романюк, М. Грещук, Н. Роковіца, М. Мафтей, М. Мельник, О. Солоцький, Н. Запарнюк, А. Арійчук, К. Сенюк, Н. Гуцул, П. Василишин, Н. Бадюк, О. Данилів, Т. Сторожко, П. Колодчук, В. Воркевич, Ф. Малий, П. Бойчук, П. Ленчук, І. Новосад, П. Милюк, В. Задорожний, В. Пласконіс, Н. Логуш, П. Березинська, П. Крупка, М. Пашишин, І. Кравець, В. Гаврилів, П. Опарик, Н. Козак, М. Теслюк.
По 50с.: П. Воросей і С. Кучера.

Разом заколядовано $83.00. З того видано за переїзд колядників $3.50 і на пресовий фонд Українських Вістей $5.00. Каса отримала $74.50.

Комітет парохії складає сердечну подяку тим, що ходили з колядою, і тим, що коляду дали. Нехай Всевишній винагородить усіх Вас усотеро.

Парохіянин.

Годсон Бей Джонкшен, Саск.

РІЧНІ ЗБОРИ ПАРОХІЇ

Річні збори і спільний обід відбулись у парохіяльнім домі, 21-го лютого. Збори отворив о. М. Мельник молитвою, а секретарював Іван Федорий. Всч. о. М. Мельник попросив присутніх зложити датки на покриття парохіяльного дому св. Юрія. Члени зложили $63.00 а з обіду прийшло $25.60. Разом $88.60.

Парохіяльний дім будував Всч. о. Т. Коцаба в році 1941. Дім гарний, високий 11 стіп, широкий 30 стіп, довгий 76 стіп. На дім видано $1,131.00, осталось довгу $451.00, разом 1,790 долярів і 70 центів.

Тепер до нашої парохії доїзджає Всч. о. Мельник.

На зборах вибрано заряд на цей рік у такому складі:

Всч. о. Мельник, предсідник; Василь Пастух, заступник предсідника; п. Ласкович, секретар фінансовий; Іван Федорий, рекордовий писар; Петро Сехминструк, скарбник; дорадники: Василь Мошенко, Юрій Гомис і Іван Саранчук.

Старші браття: Іван Федорий і Петро Саранчук.

З жінок вибрано до заряду: Паню Павліну Олекшевич, паню Гонорку Саламандра і паню Марію Волошин.

Збори закінчено о 5 годині пополудні.

За Заряд:

І. Федорий, рек. секретар.

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Ґлендон, Алта.

КОЛЯДА НА ЦЕРКВУ Й НА УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ

В нас колядували на церкву й на наш часопис Українські Вісти. Коляду зложили:

По 50с.: А. Багрій, Ф. Цюник, Ст. Малюта. По 25с.: Н. Гупало, С. Вихопень, Ґ. Клячук, К. Вихопень. В. Пташник 20с. Розам $2.70.

Збіркою занявся Ст. Малюта.

Цьогорічною колядою, яка призначена на викінчення греко-католицької церкви в Ґлендоні, занялися: Н. Гупало, В. Пшик, С. Вихопень, Ф. Максимів, Ст. Малюта, П. Вихопень, Гн. Маслюк, П. Дробот і К. Вихопень.

Жертвували: По $3.00: П. Луклан і П. Багрій.

По $2.00: Ст. Тарах, Т. Онишко, Ст. Малюта, Лойд Багрій, А. Багрій, М. Максимюк, Ст. Російчук, Ґ. Клечук, Гн. Маслюк, П. Дробот, Іл. Пшик.

В. Ланюк $1.85; Ф. Максимів $1.25.

По $1.00: П. Яруш, В. Щерба, В. Юрчишин, Ст. Онишко, Фр. Максимчук, М. Онуфрейчук, Л. Гроцький, М. Макар, М. Филипчук, В. Филипчук, Д. Ґудзик, Д. Морі, А. Візнюк, М. Силижінка, І. Скрипичайко, В. Цюник, Теод. Цюник, П. Боднар, С. Вихопень, В. Пшик, І. Процик, Н. Филипчук, Н. Гуцуляк, П. Лач, Н. Костеюк, В. Крижановський, П. Лебедюк, Н. Силижінка, А. Лач, Ел. Горбань, М. Вихопень, Сил. Макарук, Ст. Вихопень, Міл. Кардаш, А. Кондракевич, Фр. Гарасим, М. Несімюк, М. Ґрекул, М. Вінтроґ, Ст. Рацой, А. Шандро, Д. Ватріч, І. Гишка, Іл. Крижановський, В. Ватріч, Д. Храпко, Н. Гупало, В. Борденюк, І Лисий, В. Спасюк, М. Слива, Іл. Боровець, М. Павлів, І. Бадзь, В. Кужіль, Пр. Локшин, М. Луговий, Каташ, Н. Ткачук, Т. Гишка, М. Кметь Д. Качан, В. Юрчишин, Кравдер, Н. Гордій, В. Сопчишин, І. Тимофійчук І. Дролеан, І. Ґарачка, М. Гарачка, Юр. Вихопень, Ф. Чіз 95с.; П. Бойків 75с.

По 55с.: Д. Ґрекул, І. Онуфрійчук, П. Ткачук.

По 50с.: І. Яруш, Д. Кучеран, Д. Величка, Ст. Пашек, В. Бозюк, Д. Филипчук, Ст. Тягло, М. Твердохліб, В. Кіндракевич, П. Михальчук, Ел. Стрембіцький, К. Мегеріюк, Ст. Рацой, В. Івасюк, В. Візнюк, Д. Крижановський, М. Ватріч, Д. Мищак, Н. Сенюк, П. Оршичук, В. Макар, А. Бурак, С. Локнюк, Роз. Каштан, О. Юрчишин, Ґр. Паладайчук, Д. Процюк.

П. Бадзь 44с.; Ел. Борденюк 40с.; В. Кашуба 35с.

По 25с.: П. Клячук, Гр. Кашуба, А. Вихопень, Н. Кашуба, О. Особа, В. Мак.

Т. Пшик 15с.; З. Шевчук 5с.

Всім жертводавцям щиро дякуємо.

С. Вихопень.

Гиллярд, Алта.

СРІБНЕ ПОДРУЖЖЯ ПАНСТВА Н. СТЕФАНИКІВ

Субота, 12-го лютого, лишиться дорогим спомином для панства Николая й Катерини Стефаників. То був день їх срібного подружжя. Їх діти Василь, Михайло, Гриць, Оля і Рузя разом з іншою родиною, сусідами та знайомими, устроїли їм гарну забаву в домі мами і панства Петра Цикалюків. Прибув також їх брат Михайло Стефаник з Едмонтону.

Після вечері п. І. Най зложив їм побажання, діти вручили родичам гарний дарунок (диннер сет) а гості від себе обдарували панство Стефаників.

Пан І. Онуфрейчук з Веґревил згадав про потребу викінчення церкви в містечку Гиллярд і просив усіх гостей зложити датки на ту ціль. П. І. Юськів зайнявся збіркою. Зібрано $25.00. І. Онуфрейчук жертвував $5.00, М. Ахтемійчук і Н. Стефаник по $2.00, А. Ахтемійчук, І. Цикалюк, П. Цикалюк, М. Цикалюк, Т. Цикалюк, пані Т. Цикалюк, І. Юськів, І. Ф. Стефаник, В. Яремій, В. Видановський, В. Макаль і В. Хома по $1.00. Меншими датками зібрано $4.00.

На пресовий фонд Українських Вістей призначено $2.00.

Присутні доказали, що вони цінять свою церкву і свою пресу і за це їм честь та щира подяка.

М. К.

Вішарт, Саск.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ПАНІ ҐЕНІ МОРОЗ

З нагоди річниці уродин пані Ґені Мороз, її рідня й приятелі справили їй несподіванку, яка відбулася 13-го лютого. Гості бажали пані Мороз усього найкращого та весело провели вечір.

Гість.

Іст Селкирк, Ман.

ПОМЕР БЛ. П. Й. СЕМЕНОВИЧ

Бл. п. Й. Семенович.

Тут помер у 80-ім році життя один з найстарших наших піонірів, бл. п. Й. Семенович. Лишив по собі свою дружину, 5 дочок, кілька зятів, 17 онуків, а 8 правнуків. Дня 6 лютого сира земля прийняла його тіло до себе.

Довгі роки був він старшим братом при нашій греко-католицькій парохії. Похорон, що був одним з найгарніших у цій околиці, відправив наш парох, Всч. о. Н. Кушнірик, котрий мав приємність уділити покійному останніх святих Тайн. Після похорону вдова покійного справила по свому чоловікові обід, на якому переведено збірку но Українські Вісти. Зібрано $7.50.

Всім щира подяка, а покійному нехай буде вічная помять і мир його душі.

Н. Мандзій.

Сокаль, Саск.

Посмертна Згадка про Пок. Н. Закуса.

Наша околиця понесла велику страту через смерть визначного громадянина, вірного мужа і щирого батька бл. п. Никити Закуса, який упокоївся в шпиталі св. Родини в Принс Алберт, Саск., де його донечка Савелька є другою інструкторкою вишколу норс. Смерть наступила в суботу, 27 лютого ц. р. Як член української греко-католицької церкви, перед смертю прийняв св. Тайни.

Покійний походив із села Замочок, повіт Жовква, Західня Україна. Приїхав до Канади в 1907 році. Фармерував на одній секції землі пильно й успішно зі своєю вірною супругою Анною. Для дітей постарався про вище образування. Одна донечка, Савелька, є інструкторкою норс, а старша донечка, Маруся, замужна Вавриків, скінчила виділ правничий і стала першою й одинокою українською адвокаткою в Канаді. Третя донечка, Настунька, замужна Нордик, мешкає в Келвінгтон, Саск., а син Володимир дома. Сестри — пані Марія Гарвей і пані Пелагія Говел мешкають в Ле Па, Ман. Брат Гриць Закус живе в Міт Парк, Саск., брат Стефан Закус через кільканадцять років радний муніципалу Фиш Крік., а потім війт того ж муніципалу, фармерує в тутешній околиці, і брат Д-р Павло Закус, дентист у Вінніпегу.

Похорон відбувся з його власного дому в вівторок, 2. березня, при дуже великім здвизі народу, а то свідчить, що бл. п. Никита тішився загальною пошаною в околиці. Впр. о. М. Оленьчук відправив співану Службу Божу, похоронні богослуження й виголосив жалібну промову. Місцевий дяк, п. Іван Фещук, читав Псалтирю і співав на всіх інших богослуженнях.

Парохія через вогонь стратила всі річи церковні. Тому о. парох перепровадив збірку на чашу й на пресовий фонд. Зложили слідуючі:

По $3.00: Панство Ф. Равлик.
По $2.00: п. Др. Павло Закус.
По $1.00: Панове: П. Совик, Мороз, Залещук, Ст. Закус, Федь Кіндрачук, Мих. Жеребецький, Никола Федунів, Петро Лисак, Жеребчук, А. Кулик, Володимир Закус; пані: Анна Закус, Маруся Вавриков, Настунька Нордик, Розалія Пасека, панна Савелька Закус, о. М. Оленьчук.
По 50с.: Панове: Іван Лисак, Стефан Сарчук, Іван Фещук, дяк.
По 25с.: Пані: Залещук, Кулик, Фурманіс, Закус; панове А. Міхорчук, Воробець. Дрібні датки $1.06.

Разом $26.06

З того призначено $23.00 на чашу, а на пресовий фонд $3.06.

Нехай Господь подасть вічний упокій души бл. п. Никиті, а засмучену вдову, дітей, сестер і братів померлого потішить у їх горю і смутку.

Щира подяка належиться всім, що так численно прийшли на похорон.

Присутній.

Овкбурн, Ман.

ПРАЩАННЯ І ПРИВИТАННЯ ОТЦІВ ПАРОХІВ

Дня 1 березня відбулось в Овкбурн пращання о. К. Лотоцького, з нагоди його відізду на другу парохію, а привитання о. М. Шведа, з нагоди обняття душпастирських обовязків в Овкбурн. Господарем свята був о. М. Григорійчук, парох зі Сенді Лейк.

О 7 годині вечером, при великім числі вірних, о. К. Лотоцький відправив молебень у церкві в Овкбурн. По молебні о. Григорійчук виголосив гарну проповідь, у якій представив місійну працю й обовязки священика. Потім о. Лотоцький попращався з людьми, серед яких працював два роки.

По пращальній проповіді відбулося урочисте впровадження о. М. Шведа і символічне вручення ключів.

Потім о. М. Швед привитав вірних та завзивав людей до єдности, праці та взаїмного довіря.

По виході з церкви всі люди пішли до парохіяльної галі, де заходом Жіночого Товариства відбулася перекуска.

П. В. Мельник, заступник предсідника парохії, виголосив промову, в якій подякував о. Лотоцькому за працю в парохії і вручив йому від парохії дарунок.

Від жіночого товариства промовляла пані М. Кристалович і рівнож вручила дарунок.

На заклик пань з Жіночого Товариства переведено збірку на українську католицьку пресу. Зібрано $14.10, з чого на Українські Вісти призначено $8.00.

Імена жертводавців:

По $1.00: о. М. Григорійчук, о. К. Лотоцький, о. М. Швед, В. Мельник, С. Пуйда, В. Нагірний, М. Антонишин.

М. Волохатюк 50с.

По 25с.: М. Яник, Гр. Мадюк, В. Мизирський, Ф. Гулик, пані Ф. Гулик, А. Лутова, П. Войтович, І. Швалюк, М. К. Васілька, Ст. Погинайко, А. Лутовий, Ф. Михайлишин. А. Лугова, Й. Михайлишин, М. Швалюк, Й. Антонишин, П. Пенюта, С. Лазарук, Ів. Осадець, Ю. Шишка, Я. Лугова, Ф. Цітульський, К. Майданюк, Д. Швалюк, І. Швалюк, Г. Кристалович. С. Хоботюк 10с.

Всч. Отцям бажаємо дальших гарних успіхів у їх душпастирській праці, а всім жертводавцям щиро дякуємо.

Присутній.

Киченер, Онт.

ВШАНУВАЛИ П. Т. БЕНДЗЯКА

Пан Теодор Бендзяк своєю щирою працею в парохії заслужив собі на пошану від парохіян і приятелів. Тому в неділю, 21-го лютого, в день 50-ліття уродин, за ініціятивою пп. Петра Вербовецького й Василя Шурка, коло 50 осіб "впали" несподівано до його хати щоб побажати йому всього найкращого.

П. П. Вербовецький склав йому побажання від усіх присутніх, при чому вручено йому дуже гарний дарунок і відспівано многоліття.

П. Т. Бендзяк, заскочений справжньою несподіванкою, не міг слова промовити зі зворушення. Але коли трохи відітхнув, подякував усім присутнім за таку милу несподіванку.

Підчас гостини п. Василь Головатий грав на скрипці.

При тій забаві не забуто й про добрі цілі, як церковні, так і народні. П. Петро Шабатура перепровадив збірку, яка принесла $10.75. З того призначено на Українські Вісти $2.50. Жертвували:

По $1.00: Т. Бендзяк, Ф. Григорійчук, М. Стецик, Н. Цісарчук; по 50с.: В. Сплавник, І. Сулима, С. Бабій, Д. Кіт, П. Голюк, Н. Крамарчук, М. Романюк, С. Кіт, Й. Бинь, І. Пігура, М. Капшій, В. Головатий, П. Вербицький. С. Пенцак 25с.

Щира подяка жертводавцям а ювилятам многая літа!

П. В.

Рембрандт, Ман.

ГОСТИНА В ПАНСТВА ЧУХРІВ

Діри й приятелі панства Гр. Гухрів справили їм гостину 14-го лютого, з приводу 60-ліття їх життя. В імени всіх гостей промовляв п. Андрій Амброзій, при чім вручено їм дарунок й відспівано многоліття.

На заклик п. Д. Палашнюка переведено збірку на Українські Вісти. Зібрано $1.50, за що всім сердечно дякуємо.

Гість.

Ростерн, Саск.

ЗГАДКА ПРО ПОК. Н. БЛОХУ

По довгій і тяжкій недузі впокоївся в Бозі Никита Блоха, проживши 44 роки, з того 19 літ у подружім життю. Був одружений з Ксенею Янів. Господь обдарив їх гарною родиною: чотирьома синами та й одною донькою. Володимир і Богдан вже в 12 і 11 клясі, гарно вчаться.

Рожеві сподівання снував собі батько про свої діти.. Та хоч судьба не дозволила йому дочекатися своїх старших синів на становищі, ані з укінченими студіями, добрі сини-студенти сподівання свого батька не заведуть, бо вони наслідники гарної родини й мали гарне виховання.

Покійний почав занепадати на здоровлю ще весною минулого року. Їздив до лікарів, аж у Рочестері був, та щож, недуга невилічима. І остаточно в понеділок, 22 лютого, був заосмотрений послідніми св. Тайнами, а в середу, 24-го лютого, закінчив своє життя. Похорон відбувся в пятницю, 26-го лютого, при участи численної родини й парохіян. Похорон відправив Всч. о. П. Криворучка.

Покійний Никита приїхав до Канади ще дитиною. Його батьки — Іван і Анна, походили з Лановець, повіт Борщів. Старенький батько помер літом, 1941 року. Один його син Пантелеймон рік пізніше. Олекса, Дмитро й 4 сестри та старенька мама ще живуть. Родина Блохів відома не лиш тут, в околиці, але й по всім Саскачевані, як глибоко-релігійна, національно свідома, жертвенна й патріотична.

В їх смутку й горі нехай Ісус буде всею втіхою й розрадою.

З нагоди похорону зібрано $6.50 на Українські Вісти.

о. П. К.

Краків, Алта.

ЗГАДКА ПРО ПОК. ІВАНА ТРОХИМЧУКА

На цвинтарі коло церкви св. Покрови виросла свіжа могила. Спочив у ній 19-го лютого пок. Іван Трохимчук, син покійного Василя Трохимчука і Ксеньки. Покійний Іван прожив 12 і пів року, ходив до школи й гарно вчився. Був у всім послушний. Оплакує його мама Ксенька, брати і сестри і всі школярі, котрі ходили з ним до школи Увин. Учительки і школярі справили Іванові вінки.

Похорон відбувся 21-го лютого. Шість школярів несли Івана з хати до церкви і на цвинтар.

Спи, дорогий сину, нехай земля буде Тобі легка!

ПОДЯКА

Складаю сердечну подяку всім, що прийшли віддати послідню прислугу мому синові. Зокрема дякую Всч. о. Лесюкові, ЧСВВ, за панахиду, похорон і зворушливу проповідь, тим, що справили вінки і хлопцям, що несли домовину.

Мати Ксенька і брати та сестри.

Плейн Лейк, Алта.

ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК ДЛЯ М. КІСІЛЕВИЧА

В вівторок вечером, 23. лютого, до дому панства Степана й Насті Кісілевичів зійшлися родина, сусіди й приятелі, щоб попращати їх сина Мартина і побажати йому найліпшого успіху в військовій службі та щасливого повороту домів по війні.

При вечері вручено Мартинові дарунки та відспівано многоліття йому га його родичам.

По вечері зібрано $3.75 на дорогі всім нам наші Українські Вісти.

Приятель.

Лішор, Алта.

З ГОСТИНИ В ПАНСТВА Ю. МЕЛЬНИКІВ

Панство Юрко й Текля Мельники справили вечерок для своєї родини й приятелів. При вечері п. Николай Пукало сказав коротку промову про пресу й на його заклик зібрано на Українські Вісти $1.25. Господарям, панству Мельникам, дякував від усіх п. С. Панчишин.

Всім жертводавцям щиро дякуємо.

Гість.

Калмар, Алта.

ВШАНУВАЛИ ПАНСТВО Ф. ГАЙДУКІВ

В неділю, 21-го лютого, кревні й приятелі панства Теодора й Анни Гайдуків справили їм несподіванку з нагоди 50-літньої річниці їх уродин. Гостина відбулася в домі панства Гайдуків.

В часі прийняття, п. Михайло Крупа зложив найкращі побажання панству Гайдукам від усіх присутніх, а при тій нагоді вручено їм також дарунок.

На цій гостині зібрано $4.00 на Українські Вісти.

Панству Гайдукам бажаємо всього найкращого, а всім жертводавцям щиро дякуємо.

Гість.

Весільні Дзвони

Арран, Саск.

ВЕСІЛЬНА ЗАБАВА В ПАНСТВА О. ЗАРИЦЬКИХ

Весільна забава відбулася в п. Онуфрія Зарицького 19 лютого. Вінчання відбулося в нашій церкві, 20. лютого. Молодят звінчав Всч. о. Н. Сірий.

На заклик п. І. Німця переведено збірку на Українські Вісти. Збіркою занялися пп. І. Німець і О. Корчак. Зібрано $3.46. Жертвували по 25с.: О. Зарицький, О. Корчак, І. Німець, І. Зарицький, пані Евдокія Зарицька, В. Кінащук, П. Дикун, Н. Пакуляк, В. Гусак, Магдалина Фіщук, Паська Німець, Дмитро і Настя Бугера. Меншими датками 46 центів.

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку, а молодим бажаємо щастя та здоровля на многі літа.

Присутній.

Гиллярд, Алта.

ВІНЧАННЯ П. С. ВОЛИНСЬКОГО З ПАННОЮ ВЕРОНЕЮ КУЛЬБА

Семеон Волинський і Вероня Кульба повінчались 24-го лютого в церкві св. Петра й Павла в Мондері. Молодих звінчав о. М. Когут, ЧСВВ. По шлюбі відбувся весільний обід у домі пані Кульби. Підчас обіду Всч. о. Когут зложив молодим побажання, по чім відспівано многоліття. П. Семеон Волинський є сином панства Степана й С. Волинських з Левой. Вероня Кульба є дочкою пані Парані і бл. п. Восиля Кульби з Мондер, які приїхали з села Білого, повіт Чортків, Галичина. По обіді, на заклик о. Когута збіркою на пресу зайнялись дружки — панни Кася Ружицька, Федарка Кульба і Марія Гевко. Зібрано $7.00. З того на Українські Вісти $3.50. Всім жертводавцям щира подяка а з молодій парі всього найліпшого в подружому життю.

К. Корніцький.

Стрий, Алта.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ПАНСТВА ЛЄСНЯКІВ

В суботу, 20 лютого, зібрався гурток людей і зробили несподіванку для п. Пилипа і Палажки Лєсняків. П. Лєсняк щиро дякував що й за них люди не забули. По вечері гості побажали панству Лєснякам многоліття і вечер перейшов при співі гарних українських пісень. Гості не забули й про Українські Вісти і на заклик п. В. Мацюри зібрано $5.35. Жертвували слідуючі особи: Пилип Лєсняк $1.00, а по 50с.: пані Лєсняк, Василь Мацюра, Максим Кучар, Михайло Мучульський, Яга Ткачик. По 30с.: Никола Пелех, Петро Мацюра. По 25с.: Романчук Василь, Давидович Василь, Яцейко Андрій, Запісоцький Роман і Марія Мацюра. Щира подяка всім жертводавцям.

Присутній.

Едмонтон, Алта.

Вінчання панни Ґені Тимчишин з Йосифом Міськовим

В церкві св. Йосафата в Едмонтоні звінчались недавно панна Ґеня Тимчишин, дочка панства М. Тимчишиних з Мондеру й сарджент-пільот Йосиф Міськів, син панства М. В. Міськових з Мондеру. Молодих звінчав Всч. о. Ю. Слота, ЧСВВ.

Весільне прийняття відбулося в домі панства Ю. Войткових в Едмонтоні, при участи слідуючих гостей: панство М. Тимчишені, панство М. В. Міськові, пані А. Тимчишин, панство П. Міськові, панство П. Березюки, панство Й. Лайбіди, панство І. Остоловські, К. Осінчук — всі з Мондеру; панна А. Міськів, панна Джін Міськів, панство П. А. Міськові й панна М. Міськів з Едмонтону; панство І. Козяки з Ст. Майкл, панство Ф. Войткові з Чипмен.

Рідня й приятелі обдарували молоду гарними дарунками.

Молодий Йосиф Тимчишин одержав недавно крила, був піднесений до ранги сержанта-пільота й приділений до летунського вишколу в Мосбенк, Саск.

На цьому прийнятті зібрано $3.25 на Українські Вісти.

Молодій парі бажаємо щастя та здоровля в супружім життю, а всім жертводавцям щира подяка.

Гість.

ВІДДІЛ для МОЛОДІ

Веде учителька Анна Арабська.

Місяць Березень

Місяць березень вже вважається за перший місяць весни. Але в нас у Канаді, особливо в західніх провінціях, березень можна назвати кінцевим місяцем зими. Березень, це місяць, у котрім маємо багато вітрів, бур і снігових заверюх. У місяці березні до нас приходять сильні вітри, котрі тут називають шінукс. Це вітри теплі та звичайно дують з південного заходу.

В місяці березні припадає Великий Піст. Своїх хат люди не вбирають у яскраві, веселі краски. Люди звичайно вдягаються у темної барви одіж. Підемо до церкви то й там не бачимо веселих, ясних барв. Нема цвітів коло образів, ані на престолі. Загальний вираз усього окруження представляє глибокий смуток. Люди перед молитвами й по молитвах чи то дома чи в церкві бють поклони. Що це сумне, що окружає нас довкруги, має значити? Є багато дітей, що не знають яке значіння має цей глибокий смуток.

Місяць березень пригадує нам, коли то наш Спаситель Ісус Христос ходив сумний і постив сорок діб. Це був час, коли наближалися дні Його мук, дні Його страстей і час Його страшної смерти на Хресті, на горі Голготі. Вся природа сумувала і плакала з Сином Божим. Дні були понурі і хмарні. Як помер Христос на Хресті, то звіялася така буря, якої світ не памятав. На ринках великих міст появилися льви і тигри, котрих буря пригнала з далеких, диких пущ. На далекім виднокрузі запалали вогні так, неначе весь світ був оповитий у полуміні. Це, дорогі діточки, був час найбільшої трегадії цього світа. Син Божий був битий, мучений, катований і розпятий на хресті за свою безсмертну любов до роду людського. Намісник Пилат вмив руки, щоб змити з себе вину невинної крови Спасителя нашого і передав Ісуса Жидам на муки. Розярена, повна мести товпа крикнула дикими голосами: розпни, розпни Ісуса! І тоді жиди і римські вояки вбрали Ісуса в терновий вінець, били і катували. Поклали йому на рамя тяжкий хрест і казали двигати на гору Голгофту, на котрім Його розпяли. Ісус збитий і скатований падав і вмлівав під тягарем хреста, а дика юрба, гірш розжертого вовчого стада, далі била Ісуса і плювала Йому в лице. Такого злочину колись допустився нарід ізраїльський і каже один наш український поет:

"Єрусалиме і народе ізраїльський,
Коли Господь осіяв тебе
ласки своєї промінням,
То пророків і післанців
Його ти все побив камінням!"

Так колись світ розумів вартість святих пророків і вартість Сина Божого. І хто знає, як би нині жорстокий світ привитав Христа, коли б Він знов до нас прийшов, як Син Чоловічий? Коли б не як Бог, але як чоловік дав себе мучити й розпняти? Дорогі діти! Світ, коли судити його по ділах людських, не дуже то змінився від того часу, коли то рід людський поповнив найбільший злочин. Ви, діти, виростаєте на нових громадян цього світа. Від Вас буде залежати, який Ви збудуєте світ. Ненависні, захланні, жорстокі й немилосердні люди ніколи не збудують світа для ласки Божої. Лиш розсудіть, діти, своїм діточим умом той злочин, який поповнили люди над Сином Бога Живого. Хто ж були ті люди, що тоді були допустилися такого злочину? І нині є такі держави на світі, що пересічно на кожних 26 мінут там поповняється тяжкий кримінальний злочин, а помимо того та держава з такими людьми називає себе високо-культурною, та ще й другим народам хоче ту свою культуру накидати.

Христос, умираючи на хресті, просив Бога. Отця Свого, щоб простив тим, що його розпняли, бо вони не знали, що робили. Люди, що не мають Бога в серці, дуже часто не знають, що вони роблять, і чому вони так або сяк поступають. Бо вони стратили ласку проводу Божого.

В місяці березні, коли буйні вітри свищуть довкола ваших хат, коли Ви низько в поклонах хилите свої голови в покорі перед Богом, коли все кругом Вас нагадує смуток, не думайте, що це все лиш звичай. Це християнське поведення має велике значіння жалоби. Жалують люди за той величезний гріх, що вони колись поповнили і падають у поклонах перед Богом, але мало тим журяться, щоб у світі, в якім ми живемо, більше великих злочинів не було. Коли люди не дбають, щоб на світі так було, як нас Христос учив, то ми далі розпинаємо Його, далі спокійно дивимося, як Він несе свій тяжкий хрест на Голгофту. Коли діла людські йдуть у розріз з наукою Христа, то ми не сміємо себе називати християнами. Перед Вами, діти новий світ і нова будучність. Як будете памятати цю велику жертву, котру Христос поніс для нас на хресті, то будете мати силу, як виростете на дорослих людей, сотворити кращі родини, родини християнські, християнські громади, християнські народи і християнський світ.

ЛИСТИ ДО ВІДДІЛУ ДЛЯ МОЛОДІ

Свон Плейн, Саск.,
24. лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко
Відділу для Молоді,

Я Вам, читачі й читачки, напишу як зайчик одержав короткий хвіст. Одного разу йшов собі зайчик дорогою, але здибав він лиса, котрий ніс рибу. Каже зайчик: "А де ж ти тілько риби наловив?" Лис каже: "Іди ти, зайчику, там коло озера і там наловиш багато риби. Але як ідеш, то щоб ти свій хвіст запхав у воду і там сиди довго." І зайчик пішов. Запхав свій хвіст у воду та й тримає та тримає, аж йому вкучилося. Хотів вже витягнути свій хвіст. Попробував раз, другий, третій раз, та так потягнув, що аж хвіст урвався. Ось тому тепер зайчики мають короткі хвостики.

Здоровлю Вас, пані Редакторко, і всіх читачів Відділу для Молоді.

Дмитро Черевик.

Редвотер, Алта.,
9. лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко!

Це мій перший лист до Відділу для Молоді. Я дуже люблю читати листи других дітей до Відділу для Молоді, то й собі постановила написати.

Я маю 11 років і ходжу до шестої кляси. Наша школа називається Пайнгорст. Читати й писати по українськи навчили мене тато й мама, за що я їм дуже вдячна.

В часі вакацій я ходила сім днів на науку релігії і при тім я також училася українського письма. Нашим учителем був о. діякон Севастіян Курило, ЧСВВ. Мені дуже шкода, що ми не могли довше вчитися релігії й українського письма, бо о. діякон Курило був дуже добрим учителем. Ми також мали гарний концерт. Аж старші люди дивувалися, що ми за такий короткий час так дуже добре приготовились до концерту. На тім концерті я мала деклямацію, котру я нижче подаю:

Мужик у лікаря.

Раз до лікаря приходить
Мужик та і каже:
Щось у лівій нозі ломить,
Так, що ледве лажу.
Лікар ногу оглянувши,
Каже приостанку:
То зі старости вже ломить
Ця нога вас, дядьку.
Мужик видивився і каже:
До чого ця мова?
Прецінь права не молодша,
А цілком здорова.

На цей раз кінчу, а другим разом напишу більше. Здоровлю Вас, пані Редакторко, і всіх читачів і читачок Відділу для Молоді.

Ганна Сркипка.

Свон Плейн, Саск.,
24. лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко!

В цім листі напишу Вам як я їхав з татом з заду за реком. Ми поїхали за соломою, а я взяв і свої санчата. Коли ми набрали повний рек соломи, я скоро побіг з заду за реком і привязав свої санчата. Коли тато почали їхати, я скоро сів і їхав. Та по дорозі трапився горбичок зі снігу. Мої санчата лиш гоп! тай перевернулися. Я впав і так забився в сніг, що ледве виліз із нього. Протер очі, оглядаюсь а тато вже ген-ген далеко . . . Я тоді бігом, бігом, — ледви наздогонив тата. Дивлюся, мої санчата їдуть за реком. Я знов сів собі в санчата та й без пригоди доїхав додому.

Дмитро Черевик.

Свон Плейн, Саск.,
25. лютого, 1934

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко!

В цім листі напишу Вам чому я люблю літечко.

1. В літі багато пташок прилітають до нас. Як вийти на двір рано, то чути, що пташки красно співають ріжних співанок.

2. Квіточки, як є коло хати, то також красно пахнуть. Я сама часом як вийду в літі рано, та як почую що пташки співають, та вдихну запах квітів, то мені тоді стане дуже весело й мило.

3. Листя на осиках від леготу тріпочеться і зелена травичка нахиляєть.

4. В зимі то вже нема такої ріжноманітности. Мені здається, що найкращим явищем у зимі є іней. Він насяде на дерева, на кущі, на дротяні загороди, обліпить кожну галузочку білими шпиличками, а як сонечко кине на нього свої проміні, то він стане срібнозолотистий, а вся околиця виглядає ніби в гарній казці.

Здоровлю Вас, пані Редакторко, і всіх читачів і читачок Відділу для Молоді.

Анна Черевик.

Свон Плейн, Саск.,
25. лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко!

Як я побачила, що пані Редакторка помістила трохи порад, про що ми можемо писати, то я дуже втішилася, бо то трохи легше мені писати.

Тепер напишу про один шов, котрий я бачила. Він називається "Маруся". Як шов почався, то показали, як у старому краю збиралися, як дівчата коси заплітали. Відтак показували як там білля прали, бо вони як перуть то йдуть до потічка або до річки і там перуть своє білля. Також показували як там сіно косять. Вони не мають косарок так як ми тут маємо, але косять косами. Там були і другі цікаві річи, але мені найбільше подобалися співи. Я би ще хотіла побачити подібний тому шов, бо то є дуже цікаво побачити як там у старім краю люди живуть.

Здоровлю Вас, пані Редакторко, і всіх читачів Відділу для Молоді.

Анна Черевик.

Ройкрофт, Алта.,
20. січня, 1943.

Як ми святкували Різдво.

Шановна Пані Реракторко
і Дорогі Читачі В.М.!

Хочу з Вами поділитись тим, що ми переживали в дні Різдва Христового, Нового Року і Йордану.

На Святу Вечерю, дня 25. грудня, тато, мама і ми всі пятеро і п. Дмитро Ґузак з нами, їздили до тети, пані Бзової. Там ми вечеряли з ними. Тета й дядько нами раділи, бо в них колись була велика родина, а тепер одні сини за морем, а дома лиш найстарший син жонатий, а наймолодший Ярослав Константин бере дванадцяту клясу. Він приїхав на свята з Гренд Прері в військовім однострою, а йому лиш 17 років. Він далі ходить до гай скул і бере військові вправи. І Ярослав тетин каже, що ми живемо на світі для Бога й держави.

Перед святою вечерею, ми всі молилися а по вечері знов була молитва. Ми з мамою колядували "Во Вифлеємі нині новина". Дядько Бзовий дали доляра на церкву, і нам також дали срібних грошей, за те, що ми їм колядували. В половині ночі ми відїхали до дому.

На свята по старому стилю тетка й дядько з тими двома хлопчиками, що вони тримають з Венкуверу, були в нас, і ще більше гостей було.

Я дуже люблю Різдвяні Свята. Ми маємо ялинку, була вона дуже гарно вбрана. Ми мали всякі дарунки. Другого дня на Різдво була Служба Божа в церкві. Потім ходили колядники.

На Новий Рік мої браття їздили засівати до тетки Бзової.

Перед Йорданом по вечері мої мама й тетка робили трійці. То є такі великі воскові свічки. Їх убирали чебриком, та іншими пахучими городовими зелами, вперізували в шовкову хустку, перевязували стяжкою; то це були подільсько-галицькі українські трійці.

Шановна пані Редакторко, дякую Вам за Ваш труд, що Ви нам пояснили про північні світла, а тепер я би просила ще одно пояснення: Як ці слова розуміти, що ми живемо для Бога й для держави.

1. Хто то є та держава?
2. Чому на Новий Рік ходять сівачі сіяти?
2. На яку память роблять трійці і чи другі народи мають трійці, чи лиш Українці?

За пояснення дякую наперед.

Ваша учениця,

Ганнуся М. Равлик.

Від Редакторки:

Цікава наша читачка Ганнуся Равлик поставила нам пару питань, на котрі відповідь буде інтересна для всіх читачів В. М. Ось ці питання:

1. Що значить жити для Бога й держави?
2. Що то є держава?
3. Чому на Новий Рік ходять сівачі сіяти?
4. На яку памятку роблять трійці? Чи й другі народи мають трійці, чи лиш Українці?

На перше й друге питання даю тільки одну відповідь. Ми живемо для Бога, бо Бог нас сотворив, і все, що кругом нас. Без Бога ніяке життя не є можливе. Як ніяке життя рослинне не є можливе без сонця, так і життя людське не є можливе без Бога. Хто пробує жити без Бога, буде жити лиш мізерним житям на цім світі. Життя вічного така людина не буде мати, бо вона відійшла від Сонця Правди, від тої Сили, що є вічна й дає вічне життя тим, хто вірить у нього і хто служить йому. Такою силою вічного життя й вічної правди є Бог.

Держава це є величезна організація людей, котрих веде один провід, чи одно правительство. Правительство робить для всіх людей, чи своєї нації закони. Тим законам підчиняються всі люди, що належуть до тої нації. Таких людей ми називаємо горожанами. Правительство тримає на услугах своїх законів поліцію, котра стереже, щоб ніхто не посмів ломити законів. Також правительство державне тримає армію, що складається з горожан, котрі підчас якоїсь небезпеки для тої нації, боронять її збройною силою. Держава чи організація горожан будує для своєї нації дороги, залізничі шляхи, телефони, телеграфи, ріжні фабрики, школи, університети і другі установи. Люди, що належуть до одної держави, живуть на одній території, котру називають своїм краєм. Є такі держави, де люди говорять тільки одною мовою, і належуть тільки до одного віроісповідання. А-ле є такі держави, де люди говорять кількома мовами й належуть до многих віроісповідань. В такій державі, котрі люди становлять більшість, то їх мова є урядова. Значить, такою мовою учать по школах, судять у судах і вживають її у других державних установах. Такою державою є Канада, в котрій урядова мова є англійська, хоч у Канаді є величезне число людей, що говорять ріжними мовами. Всі добрі горожани люблять свій край, шанують свій державний провід, і служать своїй державі вірно в часі небезпеки і в часі мира.

3. На Новий Рік в нас Українців є звичай іти сіяти зерном до своїх сусідів і при тім сіянню бажати своїм сусідам доброго здоровля і доброго врожаю. Звичайно це роблять діти. Наш український народ в Україні був майже виключно хліборобським. Зерно і хліб це найважніший продукт нашої старої вітчини України. І тому наш нарід при своїх привітах і всіх благословенствах і вінчованнях уживає хліба. В нас гетьманів витали хлібом і сіллю і так само витали й витають великих наших церковних достойників. На ріжні оказії, як весілля, хрестини і другі забави, наші люди ішли з хлібом. На Службу Божу також несуть хліб.

4. Що до трійці, то я не знаю, за яку трійцю Ганнуся Равлик говорить? Чи то за ті потрійні свічки, що їх вживають у нас на Йордан підчас свячення води, чи за ті трійці, що їх українські люди з галицького підгіря і з Буковини роблять для себе перед Йорданом? Є такі села в Галичині й на Буковині, де люди роблять трійці, потрійні свічки з воску перед Йорданом. Вбирають ті свічки в ріжне зілля. Ці свічки представляють Трійцю Святу. Цим зіллям з трійці підкурюють людей в часі слабостей і в часі каліцтва. Вірять, що Бог у Пресвятій Трійці помагає людям за посередництвом того освяченого зілля в часі їх нещастя.

Давфин, Ман.,
27. лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко!

Хочу розказати, як ми пращали нашу дорогу вчительку, Сестру Ірину, що відїхала до Саскатуну.

Тихо всі школярі зійшлися до Рідної Школи, щоб попращати Сестру і всі щось принесли. І був запрошений о. парох Шумей. Як Сестра прийшла до школи, то всі школярі прийняли її оплесками. Сестра Ірина була дуже здивована. Одна старша учениця С. Галай відчитала побажання від школярів а потім усі відспівали "Многая літа". Школярки злагодили смачну перекуску. О. Шумей сказав слово про значіння Рідної Школи й побажав Сестрі Ірині щастя та здоровля та щоб Сестру Ірину всюди діти так любили, як ми в Давфині. Як ми пращалися з Сестрою, то всі ми плакали. Сестра Ірина також мала сльози в очах, як з нами пращалася. Як Сестра Ірина відїхала до Саскатуну, то Сестра Неонілія приїхала з Саскатуну і ми всі дуже втішилися, що маємо вчительку. Ми всі школярі дали знати одні другим і всі тихо зійшлися до кляси. Все прилагодили і як Сестра вчителька Неолінія прийшла, всі діти плескали і всі дуже радо витали Сестру. Сестра дуже була зворушена і сказала, що видно що ці діти дуже люблять Сестер.

Здоровлю щиро читачів і читачок В. М.

Вікторія Фіцич.

Абітібі, Шептицький, Кве.,
Ляк Кастанер,
20 .лютого, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Шановна Пані Редакторко:

Це мій другий лист до Відділу для Молоді. Я читав багато віршів у В.М., що їх писали дописувачі. І я постановив собі дещо написати. Ось він:

Сон Софронка.

У родичів був синок,
Софронком го звали,
Він ніколи не моливсь,
Хоч його навчали.
Він надиво скоро ріс,
Мав півшеста року,
Більше ліктя ростом був
І гарний нівроку.
Що казали, робив все,
Що лиш міг робити:
Замів хату, виніс води,
Щоб лиш не молитись.
Раз ляг спати без мольби,
І йому приснилось,
Що до нього чортеня
З ріжками пустилось.
Маззю його облива,
Тай ріжками коле.
І в котел де є смола,
Впихає поволи.
"А заплата це тобі,
Що не хвалиш Бога,
Що не мовиш молитов!"
Сказав кутернога.
А Софронко в крик і плач,
Просить та благає;
Та чорт далі мучить 'го
І з рук не пускає.
Аж тут ангел надійшов
Із рук вириває
І Софронка, щоб моливсь,
Знай напоминає.
І Софронко вже прирік,
Що молитись буде,
Своїх мук, які терпів,
По вік не забуде..
І в тім хлопчик пробудивсь,
Що сталось, не знає,
Він змінивсь і відтепер
Молитви мовляє.

Здоровлю Вас, пані Редакторко і всіх читачів і читачок В.М..

Михайло Андрущишин.

Альвена, Саск.,
12. лютого, 1943.

Пані Редакторко:

Це мій другий лист до Відділу для Молоді. Я все читаю листи ті, що є в В.М. Я хочу вложити тут кілька слів про свою пригоду. Одного дня я встала рано, зібралася й чекала на одні діти, що я з ними їздила до школи. Як вони надїхали, я вийшла на дорогу, сіла з ними та й поїхали до школи. У вечір, по науці, ми запрягли коня, посідали на капуз їхати додому. Як виїхали за ворота, кінь сполошився й зачав сильно бігти. Капуз перевернувся і ми не могли зпід капуза вилізти. Аж якось удалося котромусь з дітей відчинити двері й ми повискакували, а тимчасом кінь став. Ті діти, що були в школі, побачили, як ми перевернулися і вийшли зі школи та й навернули капуз.. Повсідали діти знов у капуз і казали мені всідати, та я вже не хотіла всідати, бо боялася. Аж завважила я, що мені злетів з ноги кальош. Я стала тоді шукати кальоша й ледве його відшукала.

Здоровлю Вас, пані Редакторко, і всіх читачів Відділу для Молоді.

Зоня Шумелюк.

Гедерлей, Саск.,
1. березня, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Поважана Пані Редакторко:

Це мій перший лист до Відділу для Молоді. Я хочу написати дещо про нашу околицю. Тут мешкають переважно Українці й кілька Англійців. Нам до церкви вісім миль, до котрої доїздить Всч. о. Дрогомирецький. Мені до школи дві й пів милі і наша школа називається Гедерлей. Однак з браку вчителів ми мусимо тепер їздити до школи 6 миль, котра називається Сперров Гил. Ми зразу їздили одним конем і богою і то було досить гарно, тільки що я мусів рано вставати, щоб не спізнитися. Нас їздило чотири ученики, але нас називали мучениками, бо як падав дощ, то ми перемокали до тіла, бо кінь не хотів бігти і ми довго їхали. Потім ми їздили вже автом, нас возив Іван Ковальчук, то як уже падав дощ, то ми собі веселих пісень співали. Тепер узимі ми їздимо парою коней і критими санками, то бачимо багато втіхи. Часом по дорозі ще й зайця зловимо. Я маю девять років і вже в 3-ій клясі англійській а по українськи вчуся дома. Я дуже люблю читати листи в Відділі для Молоді. Кінчу і здоровлю всіх читачів В.М.

Юліян О. Ковальчук.

ЗАГАДКИ

Що то є?

1. Що то за годинник, що години знає, але сам живий, їсть і пе, а часом співає.

2. Насіння воно не має, де буде рости, то ніхто не знає.

3. Що то за посуда, що хоч би цілий став води в неї влити, то її ніхто не годен наповнити.

Відповідь на загадки.

1. Когут. 2. Гриб. 3. Дірява посуда.

"ОЙ, ОЙ" У НАШИХ ПІСНЯХ

"Ой" це звичайно оклик, що виражає смуток. Хорі люди ним звичайно послугуються. Кожний Українець свідомий того, що його нарід був довго поневолений, і що оклик "ой" в Українця, це прояв поневоленого, придавленого духа.Однак здорові люди не люблять, щоб їм часто згадувати за поневолення, за слабости. Здорові люди на мою особисту думку, не люблять зачасто повторяти або слухати всім нам звісного "ой, ой!" Маю на думці особливо наші пісні, які зачинаються окликом "ой!" Є їх багато, здається задуже багато. Чи в нашій мові бракує слів? Чи нашої пісні не можна значити іншим словом чи звуком? Один співанник має сім сторін змісту, а на тих сім сторін припадає аж 3 сторони пісень, що зачинаються окликом "ой!"

Най наші композитори й наші дириґенти та співаки застановляться над цим.

Друга заввага: Коли пісні наші, що зачинаються окликом "ой" виражають смуток, біль, жаль, то ж природним воно є, щоб ті пісні кінчилися сумно. І так вдійности воно є. Маса наших пісень кінчиться сумною мельодією, або так би сказати по музичному, скалею мінор. Буваємо нераз на вечерках або сходинах, де люди співають громадно чи хорально. І як часто ми чуємо ті "мольові" сумні арії: 1) Ой не ходи, Грицю; 2) Ой летіла зазуленька; 3) Летіла куля понад гору; 4) Ой у лузі; 5) Ой у полі могила.

Моє особисте заключення таке: Забагато "ой" і забагато сумних арій. Одна з цілей пісні, це піднести нашого духа, його підбадьорити. Тимчасом сумні арії й пісні на "ой", яких у нас так багато, мають противний наслідок. Навіть до одної світської коляди хтось недавно старався впхати те нудне, пригноблююче "ой".

Це моя особиста гадка.

Веселий.

Короткі Новинки

Кардинал Гинслі (в Англії) падає на силах і лікарі побоюються за його життя. Кардинал захворів на серце.

Біля побережжя французької Ґваяни, в полудневій Америці, ворожі субмарини затопили вісім аліянтських кораблів.

Радіо в Римі оповістило, що італійська армія мала 59,850 втрат у лютім, з чого 4,392 вбитих, 14,464 ранених і 40,994 пропавших. Найбільші втрати потерпіли Італійці на російськім фронті.

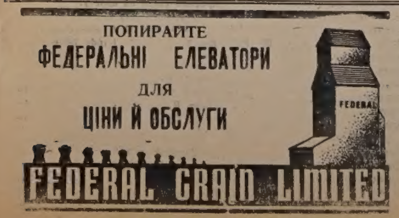

Перше Українське Похоронне Заведення в Едмонтоні

За скорою, совісною і ввічливою обслугою по умірковaній ціні, без ріжниці чи Ви в Едмонтоні чи на фармах — телефонуйте 22331.
PARK MEMORIAL LTD. — 111 Ave. - 97 St., Edmonton, Alta.
В. М. СМОЛИК, управитель.

Ті що Помагають Українським Вістям

На гостині з приводу вінчання панни Ґені Тимчишин з сарджентом-пільотом Йосифом Міськовим, у домі панства Ю. Войтковим в Едмонтоні, зібрано $3.25

На похороні по бл. п. Никиті Блосі, Ростерн, Саск., зібрано $6.50

На похороні по бл. п. Никиті Закусові, Сокаль, Саск. $3.06

Підчас несподіванки для п. Теодора Бендзяка, Киченер, Онт., з нагоди 59 -их роковин його уродин зібрано суму $2.50

Збірку прислав п. П. Вербовецький.

Підчас забави в домі панства І. Куцого, Борщів, Алта., з нагоди їх 25-ліття супружого життя зібрано на Укр. Вісти $5.00

Підчас пущення в школі св. о. Николая, Вінніпеґ, Ман. $3.70

Семен Гуска, Нампа, Алта. 50c

Підчас вечерка, що його устроїло Сестриство св. Варвари при парохії св. Івана Хрестителя в Оттаві, зібрано на Укр. Вісти $10.00

Ілько Бурий, Калмар, Алта. .. $1.00

На зборах Апостольства Молитви в Павла Головатюка, Равид Гил, Алта., зібрано $1.25

Підчас несподіванки для панства Теодора й Анни Гайдуків, Калмар, Алта., зібрано $4.00

Від комітету 50-літнього ювилею Сестер Служебниць в Торонті $5.00

Підчас пращального вечерка для Івана Червонюка в домі його родичів, панства Червонюків, Едмонтон, Алта., зібрано $6.30

Стефан Яловега,

Беллов Брук, Саск. $1.00

Василь Варварук,

Виннипеґосис, Ман. 50c

Підчас весільної забави для Стефана Танчака і Катерини Дорош, Гемилтон, Онт. $8.00

Підчас пращального вечерка для Всч. о. А. Цибалістого та з привітального вечерка для Всч. о. К. Лотоцького, Кадворт, Саск., зібрано.. $2.65

Яким Кізлик, Локпорт, Ман. ... 50c

Збірка в парохії Пресв. Евхаристії, Вест Селкирк, Ман. $3.00

Підчас пущення в Геффорд, Саск., зібрано $2.00

Іван Теленко, Монтреал, Кве. $1.75

П. Позівок, Велланд, Онт. $2.25

Іван Фарниш, Редвей, лта. $1.00

На хрестинах у домі панства М. Малаховських, Ошава, Онт. .. $4.50

Іван Іваниха, Калмар, Алта.... $1.00

На хрестинах у панства С. Ґреґоретів, Едмонтон, Алта., на заклик п. Теодора Шаруна, зібрано $2.45

Підчас забави для панства Ружицьких, Мондер, Алта., з нагоди їх 25-ліття супружого життя, зібрано на Укр. Вісти $1.25

Веч. о. І. Процентий, ЧСВВ.,

Ройкрофт, Алта. $1.00

Впр. о. капітан М. Т. Пелех .. $7.00

Всім ласкавим жертводавцям і тим, що занимались збірками, складаємо дуже щиру подяку.

Адміністрація.

Шевченківський Концерт у Вінніпеґу

Заходом **Місцевого Відділу Комітету Українців Канади** буде влаштований спільними силами українських культурно-освітних товариств СВЯТО—КОНЦЕРТ в память великого поета України, Тараса Шевченка, **в неділю, 28-го березня, 1943,** в салі **Інституту Просвіти** при вулиці Причард і Арлінґтон.

У програму входять хорові виступи, сольо-співи, музичні виступи, деклямації і т. п.

Початок о годині 2.30 пополудні.

За заряд Відділу Комітету Українців Канади:

І. Р. Соломон, голова.
А. І. Яремович, секретар.

Московське радіо подало, що Німці розстрілили або повісили 15,000 до 18,000 цивільних людей у Ростові підчас окупації.

З НАРОДНЬОГО ДОМУ В ЕДМОНТОНІ

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В ЕДМОНТОНІ

Народній Дім гідно вшанував Кобзаря, Тараса Шевченка, в неділю, 14-го березня. Програма цьогорічного концерту була гарно виконана й публика була дійсно захоплена ввесь вечір.

Почався концерт гимном "О Канадо!", що його відспівав мішаний хор у супроводі дугої орхестри. Особлившу увагу звернула на себе хлопяча дута орхестра, яка під управою п. Осипа Прийми зробила й цим разом незвичайно миле враження на слухачів.

Опісля мішаний хор, що ним диригував п. О. Прийма, відспівав "Заповіт". Дута орхестра грала ще вязанку українських пісень і кінцевий марш. Мішаний хор співав такі пісні: "Гамалія", з деклямацією п. І. Боцюркова, "І світає, і смеркає" й "Думи мої". Програма була переплітана солями й деклямаціями — ученик Я. Слюзар віддеклямував "До Тараса", учениця Л. Демків відограла сольо на пяні, сопранове сольо співала панна К. Марцинюк, тенорове сольо ("Ой Дніпре мій") п. І. Бацюрків, панна Ґеня Гамерник віддеклямувала "В моїй хатині", а учениця Бенґалович "Борітеся".

На особлившу увагу заслугує реферат, що його незвичайно дбайливо виготовив і з питомим йому поетичним патосом виголосив п. Віктор Купченко. В рефераті п. Купченка наш найбільший поет був змальований у повній своїй величі, в кольорах, що їх може підобрати поетична душа майстра української мови і знавця Шевченка.

При пяні в часі концертових виступів була учителька музики, панна Ірина Слюзар.

* * *

Всі учасники концерту завважили одно прикре враження — замало публики. Концерт був добре розголошений і не було дуже зимно, а мимо того багато людей воліли сидіти дома. Байдужність тих людей замітна особливо тепер, коли інші народи й навіть члени та прихильники інших українських товариств виявляють тепер велику активність і жертвенність. А ті з "наших", що вигідно сидять по домах, ще й нарікають, що тепер "все спить". Активність треба починати від себе!

Присутній.

ЯК ВИ В ЕДМОНТОНІ
то памятайте про два українські готелі

YORK HOTEL 10401 - 96 Street

GRAND HOTEL 10266 - 103 Street

Умірковані ціни — Чемна услуга — Всі привілеї.
В обидвох готелях порядні й модерні Ресторани.
Р. СТОЙКО, властитель.

Голова Братства Українців Католиків у Манітобі

О. Малофій.

На річній конвенції Братства Українців Католиків у Манітобі, що відбулась у Вінніпеґу 28-го лютого, головою провінціонального заряду вибрано п. О. Малофія, власника залізного склепу в Вінніпеґу й довголітнього громадського діяча в тому місті.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ПЕРЕНЕСЕНО НА СЛІДУЮЧУ НЕДІЛЮ

Місячні збори, що мали відбутись минулої неділі, 14-го ц. м., перенесено на слідуючу неділю, 21-го ц.м.

Просимо всіх членів і прихильників прийти на згадані збори в 3-ій годині пополудні.

ЗАРЯД.

Відзначення Українського Адвоката

п. Никита Романюк.

Повідомляють нас з достовірного джерела, що Міністерство Справедливости Канади назначило Никиту Романюка, українського адвоката, що веде свою адвокатську канцелярію в Торонті, своїм правним заступником у справах йому спеціяльно припоручених Міністерством Справедливости.

Помимо своїх нових обовязків адв. Романюк буде далі продовжати свою приватну адвокатську практику в Торонті, як і передше.

Маршал Петен умирає. Радіо в Альжирі подало вістку з підпольних джерел, що маршал Петен лежить на смертнім ложі в шпиталі коло мста Віші.

Пошукує жінки

Фармер, греко-католик, літ 50, власник двох кводрів, землі, за моральність якого свідчить місцевий греко-католицький священик, пошукує дівчини, або вдовиці в цілу супружжя. Зголошуватись на адресу:
N. S. — Box 44,
10012-109 St., Edmonton, Alta.

РЕВМАТИЧНІ БОЛІ

Пощо терпіти Ревматичні Болі, Ломбего, Сціятику, Болячі Мускули, Біль у Суставах, Біль у Грудях або Крижах, коли

Elik's Rheumatic Ointment No. 12

дасть вам певну і скору поміч. Ч. 12 є незрівнаним у своїй силі дістатись просто до болю. Його горяч проникає скоро до болячого місця, прискорює лікуючу кров влегшити надмірне нагромадження крови й поширює вдоволяюче тепло по болячій частині.

Повні вказівки на наліпці.

Вислід гарантований або звертається гроші. Приготоване досвідченим аптикарським хеміком. Поучення по українськи.

Ціна 1.00 і $1.75.

Спробуйте його—Дістаньте ч. 12 нині. Продають лиш ті, що виробляють.
ELIK'S DRUG STORE, U.N.
305 20th St. West., Saskatoon, Sask.

Не дразніть ґазових забурень

Якщо ви дійсно хочете позбутись ґазу і страшного запалення, не сподійтесь позбутися його самим лічённям шлунка гострим, подразнюючим алкалаєм і "Ґазовими Пігулками." Найбільше ҐАЗУ осідає в шлунку і в верхній утробі і є наслідком давно затроєної матерії в затверджених кишках, що заповнені бактеріями, які спричинюють недугу.

Як ваше затвердження задавнене, нагромаджується велика кількість небезпечних бактерій. Тоді попсоване ваше травлення, ґаз натискає на серце й легені й життя стає поганим. Ви не можете їсти і спати. Вас болить голова. На вашому лиці виступають прищі. Ваш подих поганий. Ви хорий, прикрий, нещасливий і знищений чоловік. **Ваша система затроєна.** Тисячі терплячих знайшли в

ELIK'S STOMACHIC POWDER No. 2

скорий, науковий спосіб позбутись зі своєї системи шкідливої бактерії. "Ч. 2" усуває ґаз і вичищує погані ґази з КИШОК. **Прочистьте свої кишки ДІЙСНИМ прочищенням**

ELIK'S STOMACHIC POWDER No. 2

Ціна: 50c, $1.00 і $2.00.

Ґарантовано, або зворот грошей. Ми платимо поштову оплату. Поучення в українській мові. Замовляйте поштою в
ELIK'S MEDICINE CO., Dep. UN
305 20th Street West
Saskatoon, Sask., Box 234.

Sheep Lined Coats

КОЖНИЙ ЧОЛОВІК НА ПІВНОЧІ ПОТРЕБУЄ ТАКОГО КОВТА!

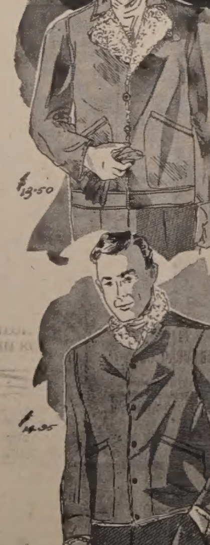

Ваш Найліпший Інвестмент на Тепло й Витревалість!

Люди на півночі майже живуть в цих кожухах — вони такі вигідні, такі практичні, такі теплі! Тут в **ІТОНА** маємо гарний вибір і ціни **ІТОНА** означають неабияку вартість також. Три роди і три ціни.

По $13.50 —

Покриті зеленкуватою бавовною, а підшиті грубим, теплим овечим кожушком. Вільні в плечах, перед з ґудзиками, зі шкіряними петельками і з паском на два ґудзики в поясі. Закочений ковнір і дві скісні кишені. Рукави підшиті грубою бавовною. Вел. 38 до 44.... **$13.50**

По $18.95 —

Покриті зеленкуватою бавовняною матерією з баранячим ковніром, пофарбованим на бобровий кольор, підшитий і рукави обшиті грубим овечим кожушком. Зібрано на заді, шитий півпасок, перед з ґудзиками, зі шкіряними петельками й двома скісними кишенями. Рукави підшиті волохатою бавовною. Величина 40 до 44. ОДИН........ **$18.95**

По $14.95 —

Витревала бавовняна Бедфорд кордова матерія, на заді зшито, шитий півпасок, стоячий ковнір, дві скісні кишені, перед защіпається пряжками. Підшитий а також рукави обшиті теплим овечим кожушком. Рукави підшиті бавовняною матерією. В колярах: брунатні й зелені. Величина 38 до 44. ОДИН **$14.95**

—Мужеське одіння, головна підлога.

THE T. EATON C^O WESTERN LIMITED
EDMONTON CANADA

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
MUNDARE, ALTA.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B
Адвокат і Нотар
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
719 McLeod Bldg., Edmonton.
Office Phone 24047. Res. Ph. 71435

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

P. A. MISKEW
M.A., LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
веде канцелярію у спілці з
SHORT & CROSS
2nd Floor Bank of Nova Scotia Bldg
Edmonton, Alta. Telephone 2115

Николай Бартман, B.A., LL.B
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
1 Hastings Street West
VANCOUVER, B.C.

ІВАН ДІКУР, B.A., LL.B.
Адвокат, Повновласник і т. д.
Перепроваджує судові справи, кримінальні, цивільні й тестаментальні. Адреса:
JOHN DECORE,
Box 244. Vegreville, Alta. Phone 42

ЗАБЕЗПЕЧУЙТЕ ВІД ВОГНЮ В
PETER H. BARTMAN
GENERAL INSURANCE
604 Lancaster Bldg., Calgary Alta.
Асекуруємо доми, церкви, меблі, авта, стори і т. д. Пишіть по інформації.

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

15. березня, 1943.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	96
Но. 2 Нортерн	93
Но. 3 Нортерн	90
Но. 4 Нортерн	89
Но. 5 Нортерн	86
Но. 6 Нортерн	56
Фід	85
Ячмінь —	
Но. 1 С.В., 2-гранний	64
Но. 2 С.В., 6-гранний	64
Овес —	
Но. 2 С. В.	50
Но. 3 С. В.	49
Жито —	
Но. 2 С. В.	65

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

15. березня, 1943.

Овес —	
Но. 2 С. В.	38
Но. 3 С. В.	37
Ячмінь —	
Но. 1 С. В.	48
Но. 2 С. В.	48
Но. 3 С. В.	46
Жито —	
Но. 2 С. В.	48
Но. 3 С. В.	44

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	11.50—12.00
Добрі до середніх	10.50—10.75
Звичайні до середніх	900—10.25
Ялівки —	
Добрі до вибраних	10.50—11.00
Несогірші до середніх	975—10.25
Звичайні до несогірших	850—950
Корови —	
Добрі до вибраних, легкі	925—10.00
Добрі до вибраних, тяжкі	825—925
Звичайні до середніх	775—825
На консерви	450—600
Бугаї	750—925
Годівник —	
Добрі до вибраних бички	975—10.25
Добрі ялівки	825 вдолину
ТЕЛЯТА —	
Добрі до вибраних	12.00—13.00
Добрі тяжкі	11.00 і вдолину
Свині —	
У плентах	16.00
Для висилки	16.35
Ягнята —	
Добрі до вибраних	13.00—13.50
Вівці вдолину від	650
Яйця —	
Гуртівники платять за посилки з фармів:	
Великі А	27
Середні А	25
Пуллет А	19
Ґрейд В	22
Ґрейд С	18
Сметана (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	45
Но. 1	43
Но. 2	39
Без ґрейду	34

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Лікар й Оператор
207 MOSER RYDER BUILDING
Edmonton, Alta. — Phone 27342

Тел. офісу 24681. Тел. дому 31630
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
324 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИЙ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Srteet, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Д-Р І. ВЕРХОМИН
ЛІКАР І ХІРУРҐ
Пересвітлення проміннями Рентґена (X-RAY), ультра-фіолетне світло і коротко-лучева машина до огрівання.
DR. J. VERCHOMIN
541 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.
Тел. офісу 24543 . Рез. 25884

Д-Р Ю. ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Consultations by appointment.
DR. JOHN WASYLENKO
Physician and Surgeon
DR. EUGENE HUMENIUK
Dentist
Telephone KI. 8657
567 Bathurst Street, Toronto.

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й тяґарові вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10332-104 St. Edmonton, Alta.
Тел. 26522 Тел. уночі 71168

СТІННІ КАЛЕНДАРІ НА 1943 Р.
в ріжних красках величини 15 · 20. Ціна: Один 30c, 4 за $1, 25 за $4.75, за 50 штук $9.00, або 100 штук за $18.00.
Ілюстрований Катальоґ висилаємо даром на бажання. Пошукуємо аґентів. Набувайте або зайдіть до:
Ukrainska Knyharnia
10348 - 101 Street
EDMONTON ALBERTA

Пошукуємо Маляря

Українська греко-католицька парохія св. Духа в Сенді Лейк, Ман., пошукує доброго маляря. Зголошення просимо слати на адресу:
Ukrainian Greek Catholic Church
c./o. Rev. M. Gregorychuk.
Box E, Sandy Lake, Man.